

Zitting 2003-2004

4 mei 2004

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Ontwerpen van decreet

- Preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel
 - Algemene bespreking
(Spreker : de heer Stefaan Platteau, verslaggever) **3**
 - Artikelsgewijze bespreking **3**
- Verdrag inzake de rechten van het kind
 - Algemene bespreking **3**
 - Artikelsgewijze bespreking **4**
- Wijziging van sommige bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Frans De Cock, verslaggever, Jo Vermeulen, Dany
Vandenbossche en André Denys en minister Marino Keulen) **4**
 - Artikelsgewijze bespreking **4**

Motie van orde

- Voorstel tot spoedbehandeling
(Spreker : de heer André Denys) 5

Ontwerpen van decreet

- Dienstencheques voor kinderopvang
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heer Carlo Daelman, verslaggever, mevrouw Marijke Dillen, de heer Koen Helsen en minister Adelheid Byttebier) 5
 - Artikelsgewijze bespreking 6
- Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie
 - Algemene bespreking
(Spreker : de heer Sven Gatz, verslaggever) 6
 - Artikelsgewijze bespreking 6
- Samenwerkingsakkoord over de sociale economie
 - Algemene bespreking
(Spreker : de heer Karlos Callens, verslaggever) 6
 - Artikelsgewijze bespreking 6
- Statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Frans De Cock en Pieter Huybrechts en minister Renaat Landuyt) 7
 - Artikelsgewijze bespreking 8
- Erediensten
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Johan De Roo en Dirk De Cock, verslaggevers, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Cis Schepens, Jan Penris, Dirk Holemans en Filip Dewinter, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Dany Vandenbossche en minister Paul Van Grembergen) 8
 - Artikelsgewijze bespreking
(Spreker : de heer Jan Penris) 21

Voorstellen van decreet

- Gerechtelijke jeugdbijstand in urgente gevallen van mishandeling of verwaarlozing
 - Algemene bespreking
(Sprekers : mevrouw Veerle Declercq, verslaggever, de heer Koen Helsen en mevrouw Trees Merckx-Van Goey) 21
 - Artikelsgewijze bespreking 22
- Wijziging van de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting
 - Algemene bespreking
(Sprekers : mevrouw Anny de Maght-Aelbrecht, verslaggever, mevrouw Ann De Martelaer, de heren Carlo Daelman, Patrick Lachaert, Bart De Smet, Dirk De Cock en Christian Verougstraete en minister Marino Keulen) 22
 - Artikelsgewijze bespreking 26
- Integrale jeugdhulp
 - Algemene bespreking
(Sprekers : mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggever, de heer Koen Helsen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Marijke Dillen en minister Adelheid Byttebier) 26
 - Artikelsgewijze bespreking
(Spreker : mevrouw Trees Merckx-Van Goey) 30

- Rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp	
- Algemene bespreking (Spreker : mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggever)	30
- Artikelsgewijze bespreking	31
- Onderwijsgebonden sport	
- Algemene bespreking (Sprekers : de heren Gilbert Van Baelen en André Denys)	31
- Artikelsgewijze bespreking	31
- Regionale technologische centra	
- Algemene bespreking (Sprekers : mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggever, de heren Gilbert Van Baelen en Gilbert VanLeenhove)	31
- Artikelsgewijze bespreking	32
- Aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector	
- Algemene bespreking (Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever en minister Paul Van Grembergen)	32
- Artikelsgewijze bespreking	33
- Toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector	
- Algemene bespreking (Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever)	33
- Artikelsgewijze bespreking	34
- Wijziging van het decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk	
- Algemene bespreking (Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever)	34
- Artikelsgewijze bespreking	35
- Integratie van kunstwerken	
- Aanvatten van de bespreking	35
- Algemene bespreking (Sprekers : de heer André Denys, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Luc Van den Brande en Gilbert Vanleenhove en minister Paul Van Grembergen)	35
- Artikelsgewijze bespreking	36
- Controle van de verkiezingsuitgaven	
- Algemene bespreking	36
- Artikelsgewijze bespreking	36
- Oprichting van een Vredesinstituut	
- Algemene bespreking (Sprekers : de heren Jan Roegiers, Luc Van den Brande en André Denys)	36
- Artikelsgewijze bespreking	39

Voorstellen van resolutie

- In-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en materiaal	
- Bespreking (Spreker : de heer Luc Van den Brande)	39
- Brand in de oude cokesfabriek Marly in Neder-Over-Heembeek	
- Bespreking	39
- Mensenrechten in Algerije	
- Bespreking (Sprekers : de heer Dirk De Cock en mevrouw Mieke Van Hecke)	40
- Opnemen van Balkanlanden op de lijst van prioritaire landen	
- Bespreking (Spreker : de heer Luc Van den Brande)	40

- Vlabinvest	
- Bespreking	
(Sprekers : mevrouw Ann De Martelaer, verslaggever, de heer Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw Sonja Becq)	40
- Ecologische modulering van de verkeersbelasting	
- Bespreking	41

Voorstel

- Wijziging van het reglement	
- Algemene bespreking	41
- Artikelsgewijze bespreking	41

Verzoekschriften

- Uitstapregeling voor onderwijzers	
- Verslag	41
- Illegale toepassing van de stedenbouwwetgeving door openbare besturen	
- Verslag	
(Spreker : mevrouw Ann De Martelaer, verslaggever)	42
- Landbouwwerktuigen in waardevol agrarisch gebied	
- Verslag	42
- Toelage aan werkende moeders die hun kinderen thuis opvoeden	
- Verslag	42
- Klachten over Kind en Gezin	
- Verslag	42
- Integrale jeugdhulp	
- Verslag	42
- Gemeentelijke volksraadplegingen	
- Verslag	
(Spreker : de heer Cis Schepens, verslaggever)	43
- Gemeentelijke waarborg bij een bouwvergunning	
- Verslag	43
- Financiering van het hogescholenonderwijs	
- Verslag	43
- Bevoegdheidsconflicten en (re)organisatie van brandpreventie	
- Verslag	
(Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever)	43
- Naric Vlaanderen	
- Verslag	
(Spreker : de heer Dirk De Cock, verslaggever)	44
- Attesten uitgereikt voor vrijstelling van gewestelijke belastingen	
- Verslag	44
- Gediplomeerde redders in zwembaden voor aquagym en therapie baden	
- Verslag	44
- Doorzenden van verzoekschriften naar de bevoegde overheid	
- Verslag	
(Spreker : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever)	44

Regeling van de werkzaamheden	44
--------------------------------------	----

Berichten van verhindering	45
-----------------------------------	----

VERGADERING VAN DINSDAG 4 MEI 2004

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– De vergadering wordt geopend om 14.32 uur.

ONTWERPEN VAN DECREET

Preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, bij het verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad, opgemaakt in New York op 15 november 2000.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Stefaan Platteau, verslaggever : Mensenhandel en in het bijzonder kinder- en vrouwenhandel zijn belangrijke problemen, waaraan intensief wordt gewerkt sinds 10 jaar geleden de commissie Mensenhandel opgericht werd. Dat gebeurde onder voorzitterschap van minister Vande Lanotte en in aanwezigheid van toenmalig minister Verwilghen.

Internationaal wordt de zaak in goede banen geleid door het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de Transnationale Georganiseerde Misdaad, opgemaakt in 2000. Het Vlaamse parlement wil dit protocol nog goedkeuren voor het einde van deze regeerperiode.

Mensenhandel is een subtiele vorm van slavenhandel. Bovendien is het een misdaad die nog steeds verder evolueert. De overeenkomst moedigt de samenwerking tussen de verschillende verdragspartijen aan en bepaalt gemeenschappelijke standaarden voor de bestrijding van de georganiseerde misdaad. Het eerste punt, dat de misdaad ook in het nationale recht strafbaar stelt, is daarbij het belangrijkste.

Dankzij de commissie Mensenhandel staat België hierin reeds zeer ver. De misdaad is in België strafbaar, ook als zij in een ander territorium gepleegd werd. Het voorliggende protocol kan voor ons land dus geen probleem vormen, omdat het *avant la lettre* reeds in voege is.

De heer Van den Brande wees er in de commissie op dat op Europees niveau ook gestreefd wordt naar een gemeenschappelijke basisreglementering in verband met illegalen. De heer Ramon vond het uitermate belangrijk dat de slachtoffers een centrale plaats krijgen in een internationaal rechtskrachtig instrument.

Hij wees tevens op het probleem van de kinderhandel voor de verkoop van organen. Ook dat probleem wordt in het protocol geïllustreerd. Minister Byttebier wees erop dat er heel wat gerealiseerd werd sinds de oprichting van de commissie Mensenhandel, nu meer dan 10 jaar geleden.

Het ontwerp van decreet werd in de commissie unaniem goedgekeurd. Wij hopen dat het ook hier aangenomen wordt. (*Applaus*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, bij het verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde misdaad, opgemaakt in New York op 15 november 2000.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Verdrag inzake de rechten van het kind

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de wijziging van artikel 43, tweede lid, van het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen op de Conferentie van de staten die partij zijn bij het Verdrag op 12 december 1995.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.
De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de wijziging van artikel 43, tweede lid, van het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen op de Conferentie van de staten die partij zijn bij het Verdrag op 12 december 1995.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Wijziging van sommige bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bob Verstraete, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Frans De Cock, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Jo Vermeulen : Deze wijziging werd aangekondigd als een technisch decreet, maar dankzij de besprekingen en de hoorzittingen kregen we meer inzicht en werd duidelijk dat technische wijzigingen ook maatschappelijke keuzes inhouden.

Ik denk hierbij aan het waarborgen van de vrijheid van initiatief, de openheid van de markt, de bescherming van de kleine spelers en een aantal ecologische criteria. In de marge van de discussie werden ook de rol van de VRT, het belang van de inhoud en de zin van concurrentie besproken.

Ook in de komende jaren zullen we erover moeten waken dat het mediadebat niet tot technologie beperkt blijft.

Meestal huppelt de decreetgeving de realiteit achterna. Maar hier werden soms dingen geregeld die nog niet gerealiseerd of nog in volle ontwikkeling zijn. Dat komt tot uiting in de amendementen.

De commissie werkte niet overhaast, maar vond het anderzijds wel belangrijk de zaak nog rond te krijgen tijdens deze regeerperiode.

Het ontwerp van decreet wil niet verder gaan dan de Europese richtlijn. Daardoor geven wij zekerheid aan de sector. Tijdens de volgende regeerperiode zal het debat over onder meer de digitale radio en het VCM moeten gevoerd worden.

Wij hopen dat dit ontwerp van decreet zal goedgekeurd worden.

De heer Dany Vandebossche : Ik wil in het bijzonder de heer Decaluwe danken voor zijn zeer grote bijdrage aan de totstandkoming van het geamendeerde ontwerp van decreet.

De heer André Denys : De heer Vermeulen heeft deze commissie zeer goed geleid en is erin geslaagd tegengestelde belangen met elkaar te verzoenen.

Er waren discussies tussen de openbare en de publieke radiozenders, en tussen Telenet en Belgacom. Tijdens de hoorzittingen werd echter een evenwicht gevonden. (*Applaus*)

Minister Marino Keulen : Ik bevestig dat er goed werk werd geleverd door zowel de meerderheid als de democratische oppositie.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De heer André Denys : Ik vraag de spoedbehandeling voor het door iedereen ondertekende voorstel van resolutie met betrekking tot de toepassing van de wapenwetgeving.

De voorzitter : Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat we de bespreking van het voorstel van resolutie aanvatten, onmiddellijk na de bespreking van het voorstel van decreet houdende oprichting van een Vredesinstituut. (*Instemming*)

ONTWERPEN VAN DECREET

Dienstencheques voor kinderopvang

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Carlo Daelman, verslaggever : De financiering van het federale stelsel voor dienstencheques gebeurt op basis van een gelijke inbreng door de federale en de gewestelijke overheden. In de loop van 2003 werd het stelsel voor huishulp opgestart in het Vlaamse gewest. De Vlaamse overheid wil het toepassen binnen haar eigen bevoegdheid voor kinderopvang.

Men wil gezinnen bijstand verlenen met een tegemoetkoming voor de kosten van kinderopvang en door het aanbod van de kinderopvang uit te breiden. De dienstencheques zijn bedoeld als een aanvullend systeem. Er wordt aandacht besteed aan de kwaliteitsnormen waaraan organisaties en personen die instaan voor kinderopvang, moeten voldoen. Een onderneming moet erkend zijn door Kind en Gezin, een werknemer moet een bepaalde opleiding gevolgd hebben en er mogen slechts 5 kinderen per werknemer worden opgevangen.

Men maakt een onderscheid tussen crèches, initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang die erkend zijn door Kind en Gezin, en ondernemingen waarbij slechts een deel van de activiteiten bestaat uit kinderopvang. Deze laatste groep kan een voorlopige erkenning krijgen voor een periode van twee jaar, waarna ze worden geëvalueerd.

Door de uitbreiding van het aanbod zal er worden gezorgd voor bijkomende werkgelegenheid. De dienstencheque vertegenwoordigt naast de nominale waarde een aanvullend bedrag dat door de Vlaamse overheid betaald wordt aan het uitgiftebedrijf. Het uitgiftebedrijf stort het verschuldigde bedrag door aan de erkende onderneming.

In de hoorzittingen werden enkele opmerkingen gemaakt, die werden overgenomen in amendementen. Ik denk hierbij aan het opnemen van diensten die instaan voor de opvang van zieke kinderen.

De sp-a-fractie steunt het ontwerp omdat het de bestaande voorzieningen aanvult en inspeelt op een bestaande vraag vanuit de gezinnen en de arbeidsmarkt. Momenteel bevindt het systeem zich in een grijze zone, maar door het ontwerp wordt de kinderopvang ook betaalbaar voor de gemiddelde Vlaming. Het belang van het kind staat centraal, zodat de verplichte opleiding van de onthaalouders belangrijk is. Controle zal een essentiële factor zijn. Wij zijn tevreden dat er een evenwicht is gevonden tussen de belangen van de private aanbieders en de voorzieningen. (*Applaus*)

Mevrouw Marijke Dillen : Het Vlaams Blok vindt dit een positief initiatief, zolang het systeem een aanvulling is van de bestaande voorzieningen. Het stemt de sector af op een aantal bestaande behoeften, zoals flexibele opvang en opvang van zieke kinderen.

Voor onze fractie is het belangrijk dat men toeziet op de naleving van de kwaliteitsnormen. Men mag de lat echter niet te hoog leggen, aangezien het verzorgen van kinderen vaak gebeurt door laag- of niet-geschoolde vrouwen. Het systeem moet ook betaalbaar blijven. De overheidsmiddelen mogen niet terechtkomen bij een beperkte groep economisch sterke gezinnen. Vandaag zijn kinderen uit lagere sociale klassen ondervertegenwoordigd in de kinderopvang. Kinderopvang is een basisrecht voor iedereen.

Tot slot moet men meer rekening houden met grote gezinnen. Een onthaalouder kan nu slechts maximaal vijf kinderen ten laste hebben. Hierop zou een uitzondering moeten worden toegestaan voor kinderen uit grote gezinnen of uit nieuw samengestelde gezinnen.

Het Vlaams Blok zal het ontwerp van decreet steunen. (*Applaus bij het VB*)

De heer Koen Helsen : De VLD zal dit ontwerp van decreet om de volgende vijf redenen goedkeuren : het levert werk op, bestrijdt zwartwerk, betreft de private sector bij de kinderopvang, bewaakt de kwaliteit

van de diensten en helpt werkgevers die arbeid en gezin met elkaar combineren.

Sommigen probeerden van het ontwerp een karikatuur te maken. Kinderopvang zou alleen nog betaald zal kunnen worden met dure dienstencheques en alleen niet-gekwalificeerde mensen in dienst hebben. Dat klopt hoegenaamd niet omdat het ontwerp bedoeld is voor mensen die tijdens een korte periode kinderopvang nodig hebben. Aan de bestaande kinderopvang wordt niet geraakt. Enkel en alleen gebruik maken van dienstencheques zou onbetaalbaar zijn. Er wordt gewerkt met een gesloten enveloppe. De federale wet van 2001 voorziet al in de mogelijkheid om kinderopvang te betalen met dienstencheques.

Tijdens de bespreking werd duidelijk dat ook de diensten voor gezinszorg onder het ontwerp vallen. De kwalificatie en vormingsvereisten werden aangepast. Werkzoekende verzorgers hoeven geen bijkomende opleiding te volgen. Wij vinden het jammer dat de positie van de uitzendsector niet wordt vastgelegd in het ontwerp. De uitzendsector is bereid en bekwaam om zich aan de geldende kwaliteitsvereisten te onderwerpen. De experimenten zijn overbodig. Omdat het een maatschappelijke behoefte bevredigt, vragen we de minister om het ontwerp zo snel mogelijk in werking te laten treden.

Minister Adelheid Byttebier : De dienstencheques vergroten de variatie in het aanbod. Omdat we er nauwlettend op toezien dat de kwaliteitscriteria worden gerespecteerd, werken we met de reguliere sector. We zijn bereid met andere sectoren te werken, maar in een eerste fase beperkt in tijd en ruimte.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap “Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie” en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Sven Gatz, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking.

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap “Vlaams Agentschap voor Rekrutering en Selectie” en houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Samenwerkingsakkoord over de sociale economie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de avenant van 12 februari 2004 aan het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap van 4 juli 2000 betreffende de sociale economie, bekrachtigd door de wet van 26 juni 2001, gewijzigd door de wet van 6 mei 2003 houdende instemming met de avenant van 15 augustus 2002 aan het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap van 4 juli 2000 betreffende de sociale economie.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Karlos Callens, verslaggever : Ik verwijfs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking.

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de avenant van 12 februari 2004 aan het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap van 4 juli 2000 betreffende de sociale economie, bekrachtigd door de wet van 26 juni 2001, gewijzigd door de wet van 6 mei 2003 houdende instemming met de avenant van 15 augustus 2002 aan het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap van 4 juli 2000 betreffende de sociale economie.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Robert Voorhamme, verslaggever, verwijft naar het schriftelijke verslag.

De heer Frans De Cock : Iedereen kent de omstandigheden waarin het decreet van 3 maart 1993 tot stand is gekomen. Vooral de bepalingen over de permanente bewoning werden gecontesteerd. Er werd gekozen voor een uitdoofscenario. Permanente bewoning was mogelijk tot en met 31 december 2005.

Er schort iets aan deze bepaling omdat we het hier hebben over mensen die weliswaar niet dakloos zijn, maar evenmin in staat zijn een huis te kopen of te huren in het reguliere circuit. Permanente bewoning na 31

december 2005 verbieden heeft geen zin als er geen alternatief wordt aangeboden.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

In het voorliggende ontwerp verschuift de deadline voor iedereen die op de camping woont en begeleid wordt door de Vlaamse overheid. Daarnaast mag iedereen die al sedert 1 januari 2001 permanent op de camping woont, er blijven tot een passende woning wordt aangeboden. We houden dus rekening met het besluit van de Vlaamse regering van oktober 2000, dat bepaalt dat wie al sedert 1 januari 2001 op een camping woont, in aanmerking komt voor de voorrangregeling voor kandidaat-huurders. Dat was een belangrijke voorwaarde voor de VLD.

Kan er niet voor een analoge regeling gezorgd worden voor permanente bewoning van weekendverblijven? Het lijkt niet logisch dat herstellvorderingen worden geëist in het geval van permanente bewoning van een weekendverblijf gelegen in een recreatiezone.

Minister Renaat Landuyt : Deze vergelijking loopt mank. Wie al sedert 1 januari 2001 op een camping woont, mag er blijven zolang er geen alternatieve woning is. Wie permanent in een weekendverblijf woont, is iemand die de regels inzake ruimtelijke ordening niet naleeft.

De heer Pieter Huybrechts : Het Vlaams Blok heeft altijd de kant van de campingbewoners gekozen. Jammer genoeg werden onze voorstellen altijd door alle partijen verworpen. In theorie zouden we verheugd moeten zijn met deze beperkte versoepeling. Paars-groen heeft onder druk van het Vlaams Blok water in zijn wijn gedaan. In de praktijk zorgt deze halfslachtige regeling niet voor rechtszekerheid. Alleen wie sedert 1 januari 1998 op een camping verblijft, krijgt respijt tot de overheid een passende woning vindt. Wie na 1 januari 1998 op een camping is komen wonen, moet daar op 31 december 2005 weg. Zij zullen een nepadres opgeven en er toch blijven wonen, of in de marginaliteit verdwijnen. Het Provinciaal Instituut voor Samenlevingsopbouw zegt dat dit ontwerp van decreet noch voor de overheid, noch voor de campingbewoners een goede zaak is.

Het Vlaams Blok wil de campingbewoners met rust laten. Zij moeten op de camping kunnen blijven tot aan hun dood. Ook na de verkiezingen zullen wij hun belangen blijven verdedigen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking.

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Erediensten

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heren Jan Penris, Filip Dewinter, Christian Verougstraete, Roland Van Goethem en Mathieu Boutsen en mevrouw Hilde De Lobel hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

– *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Johan De Roo, verslaggever : De commissie besprak dit ontwerp gedurende zeven dagen en vele uren. De heer De Cock zal de bekommernissen die de zes erkende erediensten in de hoorzitting geuit hebben, toelichten.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

In zijn inleidende uiteenzetting zegt minister Van Grembergen dat het ontwerp waardevolle bestaande maatregelen behoudt maar ook nieuwe instrumenten aanbiedt om een eigentijdse werking van de erediensten mogelijk te maken. Hij is omzichtig te werk gegaan en heeft de eigenheid van elke erkende eredienst gerespecteerd. De minister heeft de wegen van de consensus en de geleidelijkheid gekozen. Het ontwerp van decreet houdt zich strikt aan de bevoegdheidsverdeling en de grondwettelijke verplichting om de erkende erediensten te steunen.

Van elk van de erkende erediensten worden in het ontwerp de organisatie en werking, de financiën, de goederen, het patrimoniumbeheer en het administratief toezicht behandeld. Religieuze aspecten en interne organisatie komen niet aan bod.

Een belangrijk aspect is de relatie met de lokale besturen. Zij krijgen een grotere verantwoordelijkheid want worden de financiële eindverantwoordelijken die de meerjarenplannen en de eindbudgetten goedkeuren. De kerkraden en besturen worden hervormd, en het uitvoerend bureau en de vertegenwoordiging van het burgerlijke bestuur worden afgeschaft.

Nieuw is dat er per provincie of per gemeente een centraal bestuur opgericht wordt. Die openbare instelling met rechtspersoonlijkheid overkoepelt de bestaande besturen van de erediensten, coördineert de financiële aspecten en is de draaischijf van het overleg met het lokale bestuur.

Voorts wordt gestreefd naar eenvormige financiële beleidsinstrumenten die transparant en onderling vergelijkbaar zijn. De meerjarenplannen zijn de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de lokale besturen. Het doel is om onaangename financiële verrassingen te vermijden. De besturen van de erediensten krijgen de opdracht een inventaris van de goederen in de notulen op te nemen.

De minister verwijst voor het administratief toezicht naar de algemene beleidslijn die ook nu gevolgd wordt : een ruim algemeen toezicht en een eerder beperkt bijzonder toezicht. Het zwaartepunt wordt gelegd bij het rechtstreeks betrokken bestuur. Het college van burgemeester en schepenen kan een besluit van het bestuur van de eredienst of het centrale bestuur schorsen.

Eventuele nieuwe erkenningen kunnen een financiële invloed hebben maar zijn geen gevolg van het ontwerp. De erkenning is immers een federale bevoegdheid.

Bij de algemene bespreking zegt mevrouw Heeren namens CD&V dat het ontwerp streeft naar een evenwicht tussen de bestaande situatie en modernisering. De gemeenten willen volgens haar al lang en terecht één aanspreekpunt per gemeente. Voorts waarschuwt ze voor een fundamentalistische overname van de Executieve van de Moslims van België (EMB).

De heer De Cock merkt namens Spirit op dat respect voor de erediensten centraal moet staan. Het ontwerp wordt gesteund door de verschillende erediensten. Het voornaamste aspect is het nieuwe centrale bestuur, dat leidt tot vereenvoudiging en tijdsbesparing.

De heer Logist stelt dat de bestaande wetgeving in een ontwerp van decreet wordt samengebracht en vernieuwd. Na overleg met de verschillende erediensten is er een ruime consensus, waarbij sp-a zich aansluit. Hij benadrukt echter dat niet alle knelpunten opgelost zijn.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht ziet de verscheidenheid van godsdiensten als een bewijs van democratie. Ze vindt dat de eigenheid van elke eredienst moet beschermd worden. Het is ook belangrijk dat er een grotere transparantie komt. Zo hebben verlieslatende kerkfabrieken, waarvan de tekorten betaald worden door de gemeenschap, nu soms bloeiende aanverwante VZW's.

De heer Penris verwijst naar de opmerking van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur dat er niet vooraf is stilgestaan bij de belangrijke filosofische vraag of een lekenstaat de temporalia van de geloofsovertuigingen moet financieren. De minister heeft op die vraag dus impliciet bevestigend geantwoord voor de godsdiensten die de federale overheid heeft erkend. De heer Penris benadrukt dat de islam in dit systeem niet thuishoort.

De heer Dewinter stelde dat de islam een van de godsdiensten is die men wil subsidiëren. Hij heeft daarbij bedenkingen wegens de dubbelzinnige houding van de islamitische doctrine en van veel moslims tegenover zaken als godsdienstvrijheid, vrouwenrechten, democratie en scheiding tussen kerk en staat. Het is volgens hem steeds meer duidelijk dat de islam een remmende factor is voor de integratie van de hier aanwezige vreemdelingen.

De spreker ging ook in op de problematiek van het moslimfundamentalisme. In tegenstelling tot de katholieke kerk valt de islam niet te vatten in een structuur. Deze godsdienst kent doctrines veeleer dan gezaghebbende personen. Vooraleer er van enige subsidiëring sprake kan zijn, moet men volgens de heer Dewinter de garantie hebben dat de erkende islamitische gemeenschappen naar woord en daad de mensenrechten zullen respecteren.

In een reactie daarop stelde minister Van Grembergen dat er vandaag ongeveer 300 moskeeën zijn in België waarop men geen enkel zicht heeft en waarmee men geen enkele bestuurlijke relatie heeft. De enige manier om dat probleem op te lossen is volgens hem dat er een bestuurlijke relatie ontstaat op basis van wetgeving en op basis van onze westerse maatschappijwaarden zoals de gelijkheid van man en vrouw, scheiding van kerk en staat, opleiding van de imams binnen ons eigen bestel, het gebruik van het Nederlands en dergelijke meer. Dit ontwerp biedt volgens hem een alternatief voor het stilzitten van de voorbije twintig tot dertig jaar.

De heer De Reuse ging in zijn tussenkomst in op de grondwettelijke erkenning van de vrijheid van eredienst. Hij verwees daarbij naar het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), dat de vrijheid van eredienst waarborgt in artikel 9, punt 1. Daarop is hij verder ingegaan in een lange tussenkomst die in het verslag is terug te vinden.

In zijn tweede tussenkomst heeft de heer Penris gezegd dat de discriminatie inzake de betoelaging van erediensten niet noodzakelijk een inbreuk is op het EVRM. De vraag rijst of een dergelijke discriminatie ook ethisch verantwoord is. Heel wat godsdiensten worden immers niet gesubsidieerd. Dan heeft de heer Penris een heel lange tussenkomst gehouden over het ontstaan en de inhoud van de verschillende godsdiensten en de verschillende stromingen.

In zijn repliek stelde minister Van Grembergen dat dit ontwerp van decreet een belangrijke stap zal zijn in de vereenvoudiging van de materiële organisatie en de werking van de erkende erediensten, maar weinig of geen invloed zal hebben op de ontwikkeling van de geloofsgemeenschappen zelf. De overheid wil afzijdig blijven als het gaat over de interne huishouding van een eredienst. Dit ontwerp van decreet wil zich geenszins bemoeien met de religieuze zingeving. Het wijzigt de taak van de kerkfabriek niet en voert geen spectaculair nieuwe criteria in voor de erkenning van een geloofsgemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap wil zich niet bezighouden met de interne organisatie van een geloofsgemeenschap. Dat is volgens de minister een essentieel element van dit ontwerp van decreet. Op dit ogenblik is er volgens de minister nog geen enkele islamitische geloofsgemeenschap erkend. Er werd ook nog geen enkele aanvraag hiertoe vanuit de EMB ontvangen. De eigendomsstructuur van de verschillende godsdiensten en dus ook van de islamitische godsdienst moet transparant zijn. De moskeeën moeten permanent ter beschikking staan voor de uitoefening van de eredienst. Deze situatie zal opgehelderd worden in de loop van de erkenningsprocedure. De minister stelt vast dat de woordvoerder van de EMB noodzakelijk wordt geacht om een moskee in Vlaanderen op een volwaardige wijze te laten functioneren.

Dit ontwerp van decreet behandelt alle erkende erediensten op een gelijke wettelijke basis. Er is nergens sprake van een voorkeursbehandeling. Elke erkende eredienst kan op basis van een aantal nog vast te leggen

criteria aan de Vlaamse regering de erkenning van een geloofsgemeenschap vragen. De bewering dat dit decreet de erkenning en subsidiëring van tientallen moskeeën in Vlaanderen mogelijk maakt duidt volgens de minister op een opzettelijke verdraaiing van de waarheid. Een erkenning en subsidiëring is reeds mogelijk sinds de erkenning van de islamitische eredienst in 1974. Dit ontwerp van decreet verandert daaraan niets. Wel wordt duidelijk gesteld dat erkende islamitische geloofsgemeenschappen aan dezelfde wetgeving onderworpen zijn als de andere erkende erediensten.

Zolang de erkenning van de erediensten geen Vlaamse bevoegdheid wordt, kan Vlaanderen niet beslissen over de aanstelling van de leden van de EMB.

Het ontwerp van decreet respecteert in hoge mate de godsdienstvrijheid, in die mate zelfs dat men vraagt naar meer regelgeving.

Een amendement dat pas bij vier of meer erkende geloofsgemeenschappen een centraal bestuur moet worden opgericht, lijkt de minister aanvaardbaar. Zo behoudt men het voordeel van de schaalgrootte en voorkomt men overdreven bureaucratisering. De erkenning van een geloofsgemeenschap gebeurt op basis van objectieve criteria die voor heel Vlaanderen gelijk moeten zijn.

Bij de artikelsgewijze bespreking werd een hele reeks amendementen, ingediend door CD&V enerzijds en door het Vlaams Blok anderzijds, niet aangenomen. Verschillende amendementen van de meerderheid werden wel aanvaard. Die amendementen hadden het vooral over de oprichting van een centraal kerkbestuur in gemeenten met minstens vier parochies. De kerkraad moet ook een begroting indienen wanneer er geen centraal kerkbestuur is omdat er minder dan vier parochies zijn. Sommige amendementen hadden betrekking op een aantal technische aanpassingen.

Inzake het beheer van goederen en de beschikking over goederen werd een hele discussie gewijd aan de problematiek van het patrimonium. De minister heeft het moeilijk met de absoluutheid van het opleggen van een verplichting tot herbelegging. Hij meent dat het moet mogelijk zijn om daarvan af te wijken, weliswaar na onderling overleg tussen centraal kerkbestuur en gemeente- of provinciebestuur. De opbrengst van de verkoop van patrimonium moet desgevallend kunnen worden gebruikt voor buitengewone herstellingswerken aan kerken.

Kort voor de eindstemming kondigde het Vlaams Blok aan een reflectienota in te dienen. Het ontwerp van decreet betreffende de materiële organisatie en de werking van de erkende erediensten werd met 8 stemmen tegen 3 aangenomen. In een tweede lezing werd het verslag unaniem door de commissie goedgekeurd.

Als dit ontwerp van decreet wordt goedgekeurd, zal het decreet in werking treden op 1 maart 2005, met uitzondering van de artikelen 41 tot en met 56 over het patrimonium en de meerjarenplanning, die in werking zouden treden op een door de Vlaamse regering te bepalen datum en uiterlijk op 1 januari 2007 (*Applaus*).

De heer Dirk De Cock, verslaggever : Ik dank de heer De Roo voor zijn uitgebreide verslag. In naam van de commissie dank ik ook de commissie secretaris en de administratie voor de puike en snelle verslaggeving.

Ik zal een kort overzicht geven van de uiteenzettingen van de verschillende vertegenwoordigers van de erediensten en van de experts op 16 maart.

De heer Dirk Van Leeuwen, de voorzitter van het centraal comité van de anglicaanse eredienst, stelde dat het nuttig was de bestaande regels op een rijtje te zetten. Volgens hem hanteert het ontwerp van decreet een vrij statische visie op godsdienstige gemeenschappen. Het ontwerp van decreet plaatst volgens hem de praktijken van de rooms-katholieke eredienst te centraal. De anglicaanse eredienst is veel dynamischer en meer maatschappijbetrokken, en staat ook open voor niet-leden. De heer Van Leeuwen wijst nog op enkele ongerijmdheden met het anglicaanse kerkelijke recht en op de juridische problemen die daaruit kunnen voortvloeien. Het ontwerp van decreet biedt voor de anglicaanse gemeenschap dus heel wat overzichtelijkheid, maar geen inhoudelijke verbetering. Positief is volgens de heer Van Leeuwen het systeem van het meerjarige beleidsplan.

Namens de islam nam de heer Brahim Laytous het woord. Hij is lid van de EMB. De EMB verheugt zich

over het feit dat de Vlaamse Gemeenschap als eerste heeft gewerkt aan de nodige teksten. In tegenstelling tot andere erediensten kent de islam geen hiërarchie. Een speciale commissie, een extern expert en alle moskeeën in Vlaanderen hebben samen het ontwerp van decreet geëvalueerd. De heer Laytouss wijst vooral op het belang van opleiding voor de administratieve krachten en voor de leden van het beheerscomité. De imam en de verschillende vertegenwoordigers moeten het Nederlands machtig zijn om een moskee in Vlaanderen optimaal te laten functioneren. Zowel mannen als vrouwen zullen zitting hebben in het bestuur. Er zal worden gestreefd naar een bepaalde verhouding tussen de verschillende moslimgemeenschappen. De heer Laytouss vraagt verder om te voorzien in een aanpassingsperiode. Hij hoopt dat het ontwerp nog deze regeerperiode zal worden goedgekeurd.

De heer Kornfeld, ondervoorzitter van het Centraal Israëlitisch Consistorie van België, benadrukte vooral de eigenheid van de Israëlitische eredienst.

Hij vindt de notie van een centraal bestuur te sterk bedacht op maat van de meerderheidsgodsdienst, de katholieke kerk. Hij maakte zich ook zorgen over de uitvoeringsbesluiten. Voor de heer Kornfeld zou het behoud van de huidige wetgeving ideaal zijn. Hij wil het parlement ertoe bewegen ook de Israëlitische gemeenten op een aan de eigenheid van hun eredienst aangepaste wijze te behandelen. Hiervoor suggereerde hij voorstellen tot amendering.

De heer Athenagoras Peckstadt, hulpbisschop van de Orthodoxe Kerk van België, gaf een beeld van de leden en van de structuur, organisatie en inhoud van de Orthodoxe Kerk van België. Hij uitte ook een aantal desiderata aangaande het ontwerp van decreet.

Namens de Verenigde Protestantse Kerk in België spraken de heer John Van der Dussen, co-voorzitter van Arpee en voorzitter van de Federale Synode, en de heer Egbert Rooze, lid van de centrale raad van de Arpee en vice-voorzitter van de Verenigde Protestantse Kerk in België. De heer Rooze vertegenwoordigt de protestantse vleugel, de heer Van der Dussen de evangelische vleugel van de protestantse eredienst. Zij werken onder één koepel.

De heer Van der Dussen was tevreden over het ontwerp van decreet. Volgens hem werden er echter twee wensen niet ingewilligd. De heer Rooze vroeg twee centrale kerkbesturen te mogen inrichten en pleitte voor de eigenheid van de stromingen.

De heer Bart Vercauteren, gedelegeerde van de Vlaamse bisschoppen en de katholieke eredienst, bedankte de minister voor de open communicatie en de samenwerking. De Vlaamse bisdommen zijn tevreden met het ontwerp omdat het respect toont voor de eigenheid van de eredienst en de bestaande wetgeving moderniseert. De heer Vercauteren somde een aantal positieve maatregelen van het ontwerp op maar had het echter ook over een aantal gemiste kansen. De katholieke eredienst oppert voornamelijk bezwaren tegen een aantal maatregelen in verband met het patrimonium.

De heer Ludo Veny, voorzitter voor de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, meent dat de erediensten in Vlaanderen financieel mogen ondersteund worden. Volgens hem bevat het ontwerp enkele noodzakelijke en goede vernieuwingen. De Hoge Raad vindt echter wel dat het ontwerp te weinig ambitieus is en niet genoeg inspeelt op de huidige maatschappelijke situatie. Volgens de heer Veny bevat het ontwerp geen fundamentele hervorming. Hij legde de nadruk op de financiële gevolgen van het ontwerp van decreet, de positieve en de negatieve effecten van de keuze voor uniformiteit tussen de verschillende erediensten en de beperkte modernisering. Ten slotte pleitte hij ook voor een verdere studie naar een echte, vernieuwende regeling voor de organisatie en werking van de erkende erediensten.

De heer Suykens, directeur van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), ziet dit ontwerp van decreet veeleer als een overgangsdecreet. Uit het voorbereidende werk blijkt immers dat men maatschappelijk niet verder kon gaan. De VVSG formuleerde enkel een aantal opmerkingen over de financiële elementen van het ontwerp. De heer Suykens is dan ook voorstander van de opmaak van een financieel effectenrapport. Hij is voornamelijk beducht voor de financiële meerkost die het ontwerp zou kunnen genereren.

Mevrouw Thoof, stafmedewerkster van de Vereniging voor Vlaamse Provincies (VVP), is eveneens gewonnen voor de opmaak van een financieel effectenrapport. De VVP beschouwt de meerjarenplanning als

een positief element van het ontwerp. Daardoor zijn de provincies immers in staat om rekening te houden met het financiële belang. Voor de VVP had men echter verder mogen gaan. Ten slotte vraagt mevrouw Thoof ook dat er objectieve, wetenschappelijke criteria zouden opgesteld worden waarmee men kan bepalen aan welk bestuursniveau men een eredienst kan toewijzen.

Professor Vermeulen besprak ten slotte de problemen in verband met de islamitische eredienst, die uit dit ontwerp van decreet kunnen voortvloeien. Hij plaatste een aantal kanttekeningen en stelde een aantal open vragen. Hiervoor gebruikte hij de expertise die hij gedurende 40 jaar heeft weten op te bouwen. (*Applaus*)

Mevrouw Mieke Van Hecke : Vooreerst wil ik de verslaggevers en de parlementaire diensten bedanken voor het overzichtelijke en duidelijke verslag.

Ik wil een aantal positieve elementen van dit ontwerp van decreet benadrukken maar er ook een aantal kanttekeningen bij plaatsen. De minister kan hoe dan ook rekenen op de steun van de CD&V-fractie.

Met dit ontwerp van decreet moeten we ons beperken tot de bevoegdheden die ons door de diverse staatsvormingen toebedeeld werden : de materiële organisatie van de erediensten, de kerkdiensten en het beheer van de temporalien.

Ik wil de minister ook feliciteren omdat hij iedereen de kans gaf om zijn mening en bekommernissen te uiten.

Een eerste positieve krachtlijn van dit ontwerp van decreet is dat men rekening gehouden heeft met de historisch gegroeide omgang van de overheid met de kerkfabrieken. Dit wordt geapprecieerd. Men heeft aanvaard dat er per parochie een door een kerkraad bestuurde kerkfabriek met rechtspersoon kan blijven bestaan. Dit valt samen met de canonieke rechtspersoon. Verder heeft men ook oog voor de betrokkenheid van de gelovigen bij de kerkfabriek en erkent men het parochiale vrijwilligerswerk.

Uiteraard moest er een modernisering doorgevoerd worden en moest men aansluiting gezocht worden bij de hedendaagse beleidscultuur.

Er was ook behoefte aan een verdere professionalisering van de werking. De schaalvergroting zal hier, langs het centrale bestuur, toe bijdragen.

Voor de gemeenten brengt dit ontwerp van decreet een duidelijk, centraal aanspreekpunt met zich mee. Ook de uitgewerkte financiële regeling en de meerjarenplanning sluit beter aan bij de huidige werking.

De katholieke geloofsgemeenschap heeft het verder weten te appreciëren dat het aantal centrale besturen kan verruimen als het aantal kerkfabrieken te groot is. Vanaf acht kerkfabrieken kan men overwegen om meer centrale besturen te creëren. Anderzijds heeft men de verplichting van de creatie van een centraal bestuur pas opgelegd op het ogenblik dat er minimaal vier kerkbesturen zijn. Dit is een evenwicht tussen de autonomie van de kerkraden en een werkbaar model voor de gemeentelijke overheid.

Ten slotte biedt dit ontwerp van decreet ook een uniforme regeling voor de zes erkende erediensten. Dat is in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel. De erkende erediensten kunnen aanspraak maken op materiële ondersteuning vanuit Vlaanderen.

Dit ontwerp van decreet is niet af. In de toekomst zullen er verfijningen moeten aangebracht worden. Het model van de katholieke eredienst werd immers getransponeerd naar de andere erkende erediensten. Wil men de doelstellingen van het ontwerp realiseren dan dringen een aantal bijstellingen zich op.

Ik wil ten slotte ook drie knelpunten van dit ontwerp van decreet te benadrukken. Vooreerst betreurt ik het dat de verplichting van de gemeentelijke en provinciale overheid om in te staan voor de huisvesting van bedienaars van de erediensten uit het gemeentedecreet niet werd overgebracht naar dit ontwerp van decreet. Dit is een gemiste kans.

Verder blijft de problematiek van de wederbelegging bij vervreemding van kerkelijke goederen bestaan. In de huidige situatie mag een kerkfabriek haar patrimonium niet aanwenden voor de financiering van de tekorten

voor de werken aan het kerkgebouw of de pastorie. Hiervoor bestaat geen wettelijke basis. Het is echter een regel, een geplogenheid waaraan de administratie zich heeft gehouden.

CD&V betreurt dat dit niet decretaal verankerd werd. Deze regel beantwoordt immers aan een aantal vaststaande feiten. Zo is meer dan 80 procent van de kerkelijke gebouwen in het bezit van de overheid. In het normale juridische denken is het evident dat men verbeterings- en onderhoudswerken financiert met de eigen financiële middelen.

Verder is het privaat patrimonium van de huidige kerkfabrieken voornamelijk door schenkingen van gelovigen aan hun geloofsgemeenschap totstandgekomen. De techniek van de oprichting van VZW's voor de werking van de parochiale geloofsgemeenschap is eigenlijk vrij recent. In de meeste gevallen schenken gelovigen een schenking aan een VZW als zij hun eigen geloofsgemeenschap willen bevoordelen. Het gaat dus niet op dat deze middelen te gebruiken voor het onderhoud van een gebouw dat eigendom is van de overheid. Dit staat haaks op de wensen van de schenkers.

Uit respect voor de schenkers moet men voorzichtig omspringen met het te gelde maken van het private patrimonium.

Onderhoud en renovatie van kerkgebouwen, zeker als het om geklasseerde monumenten gaat, is zeer duur. Fasering van het onderhoud moet dus mogelijk gemaakt worden, maar het verkopen van privaat patrimonium biedt geen oplossing : over 10 jaar zal er geen privaat patrimonium meer over zijn en zullen de kosten uiteindelijk toch door de gemeenten moeten gedragen worden. Het gaat hier dus om een kortetermijnvisie.

Volgens dit ontwerp van decreet moet wie wil toetreden tot een kerkelijk bestuursorgaan, ingeschreven zijn in het bevolkingsregister van de gemeente waarin het kerkgebouw zich bevindt. Wij vinden dit niet nodig : een geloofsgemeenschap hoeft niet territoriaal gebonden te zijn. Wij pleiten voor de vrije keuze van een geloofsgemeenschap waarin men zich thuisvoelt en de daaruit voortvloeiende mogelijkheid zich in het bestuur te engageren. Dat de gemeenten enkel de tekorten van een kerkgemeenschap kunnen bijpassen als de bestuursleden ook gemeente-inwoners zijn, gaat voor ons te ver.

Toch zullen wij dit ontwerp van decreet steunen.

De heer Cis Schepens : Door de Lambermontakkoorden hebben de gewesten de bevoegdheid van de materiële organisatie van de erediensten, terwijl de andere bevoegdheden nog federale materie zijn. Een samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest en de federale overheid is dus noodzakelijk.

– *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Voor dit ontwerp van decreet werd met alle erediensten overlegd. Iedereen is het erover eens dat het nog zal moeten verfijnd en aangepast worden.

De huidige wetgeving dateert al van 1809, het keizerlijke decreet is erg verouderd. Daardoor komen relatief nieuwe noties van het administratief recht niet voor in de wetgeving op de kerkfabrieken en gaan de geldige regels voor de openbare besturen niet op voor de erediensten. Modernisering was dan ook dringend gewenst.

Er is onvoldoende financiële controle van de gemeenten op de kerkfabrieken : de gemeenteraad heeft enkel een adviserende functie. Toch moeten de gemeenten eventuele tekorten van de kerkfabrieken opvangen. Het gaat daarbij vaak om grote bedragen : in Vlaanderen zou per jaar ruim 90 miljoen euro van de gemeenten naar de kerkfabrieken vloeien.

De vaststelling van de begroting was altijd een loodzware procedure waarbij de kerkraad, de gemeenteraad, de gouverneur, de bisschop en de bestendige deputatie betrokken waren. De VLD stelt in dit ontwerp van decreet een vereenvoudiging voor. Dit doet ze door de invoering van een meerjarenplan dat door de gemeenten moet goedgekeurd worden.

In de nieuwe regelgeving zal het voor de kerkfabrieken ook eenvoudiger worden de opbrengsten uit de vervreemding van (on)roerend goed te gebruiken voor investeringen. Inventarisering van de goederen van de

kerkfabrieken moeten voor meer transparantie zorgen en de gemeenten toelaten een vast bedrag voor het onderhoud in te schrijven.

Voor gebouwen die niet meer voor erediensten gebruikt worden, zou een soepelere overdracht naar het gemeentepatrimonium mogelijk moeten worden gemaakt.

Ook het administratief toezicht wordt, in analogie met het toezicht op de gemeenten en de provincies, beter geregeld. Op die manier krijgen gemeenten (rooms-katholieke, protestantse anglicaanse en Israëlitische erediensten) en provincies (orthodoxe en islamitische erediensten) bevoegdheid tot goedkeuren.

Een andere belangrijke wijziging is de gemeentelijke oprichting van een centraal kerkbestuur met rechtspersoonlijkheid, dat de communicatie met de gemeente en de provincie garandeert. De VLD vindt dat dit niet ver genoeg gaat, en had liever één kerkfabriek per gemeente gezien.

De financiële weerslag van dit ontwerp van decreet op gemeenten en provincies is niet duidelijk : er werd geen effectenrapport opgemaakt.

Wij betreuren de verschillen die gemaakt worden tussen de verkiezing van de katholieke kerkbesturen en die van de andere erediensten, omdat dit het streven naar een uniformiteit niet ten goede komt.

Wij vinden dit ontwerp van decreet geen regelgeving die de komende tweehonderd jaar dienst kan doen. Wij beseffen dat men zeer omzichtig tewerk gegaan is. De besprekingen hebben komaf gemaakt met een aantal taboes, en de weg naar toekomstige verfijningen opengelegd. Er is op een open manier met de verschillende erediensten overlegd.

Er werd kritiek geuit op de structuur van de islam, aangezien verschillende stromingen in deze eredienst niet tot eenheid komen. Van de 400 moskeeën in België werd er nog steeds geen erkend. Men vreest dat deze gemeenschappen centra zouden kunnen worden van activiteiten die de openbare orde verstoren. Ik roep de federale parlementsleden op omzichtig op te treden en erop toe te zien dat erediensten niet gebruikt worden om op te roepen tot haat of discriminatie.

De VLD pleit voor een verplichte inburgering van de imams door middel van de federale procedure voor de erkenning van erediensten. islamonderricht moet beter georganiseerd worden in lerarenopleidingen en door de oprichting van een faculteit islamitische godsdienstwetenschappen. Hierover werd door het parlement al een resolutie aangenomen.

De VLD is gematigd positief over dit ontwerp van decreet. Het is geen perfecte oplossing, maar hervormingen waren erg nodig. (*Applaus*)

De heer Jan Penris : Ik dank de verslaggevers voor het uitstekende verslag. De verslaggeving van de heer De Roo is een voorbeeld voor alle jonge parlementsleden.

Dit ontwerp van decreet werd zeer uitvoerig besproken. Het Vlaams Blok heeft alle mogelijke middelen aangewend om de stemming over dit ontwerp van decreet tegen te houden. De meerderheid heeft twee extra zittingen bijeengeroepen in de hoop het quorum te bereiken om tot stemming over te gaan.

Het Vlaams Blok bestrijdt dit ontwerp van decreet omdat de politieke hoofdbedoeling ervan de erkenning van de islam is. Als vrij burger en politicus heb ik het moeilijk met de subsidiëring van een godsdienst die de waarden waarvoor ik sta, minacht. Mijn fractievoorzitter zal deze stelling verder verdedigen.

Er zijn ook andere redenen waarom wij het moeilijk hebben met dit ontwerp van decreet. Wij hadden gehoopt dat er een fundamenteel debat zou worden gevoerd over de wijze waarop een lekenstaat moet omgaan met gelovigen en gelovigheid. Moet een lekenstaat nog tussenkomen in de financiering van temporalia van geloofsovertuigingen ? De situatie in 2004 is niet dezelfde als deze in 1810.

Napoleon moest de interne vrede in het keizerrijk bestendigen en vaardigde een concordaat uit met de katholieke kerk, het protestantisme en het jodendom. In 1830 werden deze decretale bepalingen overgenomen

en werd ook het anglicanisme in de regeling betrokken. In 1870 werd de wetgeving verfijnd en moest men rekening houden met een militante katholieke meerderheid. Dit moest men blijven doen tot de jaren zestig van de twintigste eeuw. In 1973 werd de islam hierbij betrokken om, tijdens de oliecrisis, de Arabieren gunstig te stemmen.

Vandaag is onze samenleving gelaïciseerd en zijn veel gelovigen niet meer actief in de structuren die door dit ontwerp van decreet worden gefinancierd. De fundamentele vraag had moeten zijn of de lekenstaat deze temporalia nog moet financieren. Men vindt van wel. Ik betreur dat hierover geen debat werd gevoerd, wat erop wijst dat de agenda van de meerderheid anders was dan de onze.

Men moet zich afvragen op welke manier de lekenstaat deze temporalia moet financieren. Moet er een universeel subsidiesysteem zijn, zoals bestendigd wordt in het ontwerp van decreet, of moet men zoeken naar alternatieven? In Duitsland betaalt de gelovige voor de godsdienst waartoe hij behoort.

Waar wordt de grens getrokken? Waarom beperkt men zich tot de zes godsdiensten die door de federale overheid erkend worden? Zijn Vlamingen niet op zoek naar andere wijzen van gelovigheid? Ik denk daarbij aan atheïsme, *new age* en oostelijke religies. Deze vraag werd niet beantwoord door de meerderheid. Het enige doel was de financiering van de islam.

In de loop van de besprekingen werden door het Vlaams Blok enkele voorstellen gedaan om het ontwerp van decreet te verbeteren. Wij hebben amendementen ingediend met betrekking tot de taalkennis, de verplichte aanwezigheid van vrouwen in religies en een leeftijdsgrens. Wij zullen deze amendementen opnieuw indienen.

Volgens minister Van Grembergen valt dit ontwerp van decreet onder de taalwetgeving, maar tijdens de hoorzitting is duidelijk gebleken dat de voorzitter van de EMB geen woord Nederlands spreekt. Om hem duidelijk te maken dat Nederlands ook in de EMB de voertaal moet zijn, willen we deze bepaling toevoegen aan dit ontwerp van decreet.

De EMB bestaat uitsluitend uit mannen. Men zal er nog ernstige inspanningen moeten leveren alvorens de EMB voor de helft uit vrouwen bestaat. Dat geldt uiteraard voor alle andere erkende godsdiensten, op de protestanten na.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft met ons gestreden voor de leeftijdsvereiste. Omdat we deze strijd maar nipt verloren hebben, dienen we ook dit amendement opnieuw in. (*Applaus bij het VB*)

De heer Dirk Holemans : Ik sluit me aan bij mijn democratische collega's : dit nogal technische ontwerp van decreet zet een federale bevoegdheid om in Vlaamse regels. Omdat de erkenning een federale materie blijft, was een deel van de commissiebesprekingen overbodig. Dit ontwerp gaat louter over de organisatie van de federaal erkende erediensten. Dit ontwerp van decreet zet enkele voorzichtige stappen en zal wellicht binnenkort al aangepast moeten worden. Het spoort een aantal kerkelijke organisaties aan tot moderniseren.

Het onderscheid tussen de democratische en de racistische partijen blijkt opnieuw. Wij bevestigen de scheiding tussen kerk en staat en moderniseren een aantal federale regels. Daarnaast schenken we aandacht aan de opleiding van de imans. We zullen de idealen van de Europese verlichting maar met veel geduld bereiken. Ons afzetten tegen de islam heeft geen zin. Bovendien worden gemeenschap, cultuur en godsdienst als één geheel beschouwd.

Ik ben blij dat alle democratische partijen dit ontwerp van decreet zullen goedkeuren omdat het bijdraagt tot de verstandhouding tussen de Vlaamse overheid en de erkende erediensten.

De heer Dirk De Cock : De scheiding tussen kerk en staat veronderstelt afspraken tussen het burgerlijke bestuur en de religieuze gemeenschap. In dit ontwerp van decreet worden deze afspraken geactualiseerd.

De uitgebreide commissiebespreking bewijst dat dit ontwerp van decreet gesteund wordt door de erkende erediensten en bijna alle politieke fracties. De erkende erediensten krijgen dezelfde rechten en plichten. Afwijkingen zijn historisch gegroeid en eerbiedigen tradities.

Het ontwerp van decreet behandelt de zes erkende erediensten in drie delen : de rooms-katholieke, drie erediensten die onder de gemeentelijke bevoegdheid vallen, en twee erediensten die onder de provinciale overheid vallen. Telkens worden de organisatie en de werking behandeld, de financiën, de goederen met het patrimoniumbeheer en het administratieve toezicht. Het beleid wordt doorzichtiger. Gemeente- en provinciebestuur worden nauwer betrokken bij de besluitvorming. Het centraal bestuur is een belangrijke nieuwheid en zal leiden tot eenheid en gelijkvormigheid. Het zal het financiële resultaat ten goede komen.

De meerjarenplanning komt de transparantie eveneens ten goede. Het lokale bestuur keurt het budget voor de zes volgende jaren goed. De financiële beleidsinstrumenten zijn eenvormig voor alle erkende erediensten. Duidelijk is dat niemand zit te wachten op een ingewikkelde boekhouding. De financiële stukken moeten eenvoudig blijven, maar wel alle informatie bevatten voor een goed bestuur. Hetzelfde geldt voor het patrimoniumbeheer. De gemeente of de provincie zal voortaan het administratief toezicht uitoefenen.

Meer verregaande maatregelen zouden leiden tot een ongewenste conflictsituatie. (*Applaus bij CD&V, de VLD, sp-a, Groen! en VU&ID*)

De voorzitter : Ik wijs de laatste spreker, de heer Dewinter, erop dat de heer Penris al bijna 15 minuten gesproken heeft. Dat was de spreektijd per fractie, afgesproken in het Bureau.

De heer Filip Dewinter : Het is te gemakkelijk om afspraken te maken als we niet aanwezig zijn. Het Reglement kan slechts aangepast worden door een eenparige beslissing van de plenaire vergadering. Volgens het Reglement heeft iedere fractie bij een bespreking een uur spreektijd.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : De voorzitter heeft terecht verwezen naar de afspraken. In het kader van de vrije meningsuiting stel ik toch voor om de heer Dewinter te laten spreken. (*Applaus bij het VB*)

De heer Dany Vandenbossche : Ik heb daarnet niet gesproken maar we zullen dit ontwerp goedkeuren. Ook ik stel voor om de heer Dewinter te laten spreken.

De voorzitter : Ik heb alleen de afspraken in het Bureau vermeld. Ik stel voor dat de heer Dewinter zich beperkt tot tien minuten.

De heer Filip Dewinter : Ik zie niet in waarom. Het Bureau kan het Reglement niet aanpassen, alleen de plenaire vergadering kan dat bij een eenparige beslissing. Ik herhaal dat we niet aanwezig waren toen die afspraak gemaakt is.

De voorzitter : In artikel 45,7 staat dat het uitgebreid Bureau de duur van de beraadslaging en het aantal sprekers kan bepalen en een maximumspreektijd vaststellen. Een eerste deel van de spreektijd wordt gelijkelijk verdeeld over alle fracties ; een tweede deel van de spreektijd wordt over de fracties verdeeld naar verhouding van hun ledenaantal.

Ik stel nogmaals aan de heer Dewinter voor om 10 minuten te spreken.

De heer Filip Dewinter : Artikel 45, 6 stelt dat in algemene bespreking voor de gemandateerde sprekers in totaal 60 minuten per erkende fractie wordt voorbehouden, voor de overige sprekers elk 10 minuten. We hebben nu dus nog 30 minuten spreektijd.

Ik wijs erop dat we nog 248 amendementen hebben, waarvoor we 5 minuten spreektijd hebben. We waren niet van plan om die allemaal opnieuw in te dienen, maar als we ons geen andere keuze laat, zullen we verplicht zijn dat toch te doen.

De voorzitter : Volgens het Reglement kan de spreektijd door het Bureau beperkt wordt. Afspraken zijn belangrijk in de politiek.

De heer Filip Dewinter : Dat kan een gevaarlijk precedent vormen. Een meerderheid in het Bureau

beperkt de spreektijd en past het Reglement aan. Dat is geen goede zaak voor de democratie en de oppositie. Ik vraag de schorsing om daarover na te denken.

De voorzitter : Het Bureau heeft samen met de oppositie een afspraak gemaakt. Het is niet de bedoeling om iemand de mond te snoeren maar wel om de bespreking ordentelijk te laten verlopen.

De heer Filip Dewinter : We willen alleen de spreektijd waar we recht op hebben en zijn niet van plan om alle amendementen opnieuw in te dienen en toe te lichten. We hebben dat trouwens ook al aangekondigd in de pers.

De heer Jan Penris : De amendementen kunnen gegroepeerd worden onder de aspecten leeftijd, taalgebruik, de vertegenwoordiging van de geslachten en de islam. We zullen elke groep vijf minuten toelichten.

De voorzitter : Het voorstel is om de heer De Winter nog 30 minuten spreektijd te geven tijdens de algemene bespreking. Het Vlaams Blok zal dan slechts driemaal vijf minuten nodig hebben om de amendementen toe te lichten. Is de vergadering het eens met dat voorstel ? (*Instemming*)

De heer Filip Dewinter : Tolerantie, verdraagzaamheid, anti-racisme en godsdienstvrijheid zijn de argumenten om dit ontwerp in een ijltempo door onze strot te duwen. In andere gewesten moeten de besprekingen over soortgelijke ontwerpen nog aanvatten. De goedkeuring ervan is voor een volgende regeerperiode. Hier zijn bepaalde partijen bang dat het ontwerp na de verkiezingen niet meer zal goedgekeurd worden.

De voornaamste bedoeling is de islamitische godsdienst te subsidiëren en te faciliteren. In 1974 werd die godsdienst, onder druk van het petroleumtekort, erkend. Nogal naïef, was het de bedoeling om Saudi-Arabië gunstig te stemmen, niet alleen door de islam te erkennen maar ook door dat land toe te staan een grote moskee neer te poten in het Jubelpark. Het kreeg, weliswaar niet officieel, de leiding van de islamitische eredienst in ons land. Ontelbare conflicten met de imam van voornoemde moskee bewijzen dat het geen goede beslissing was.

Om een aantal redenen zou het dus geen goede zaak zijn de islam te subsidiëren en allerlei faciliteiten te verlenen. De islam is onverdraagzaam tegenover andere godsdiensten. Deze godsdienst laat zich niet integreren en belemmert zelfs de integratie van de niet-Europese vreemdelingen in ons land. Binnen de islam is er ook een probleem met de mensenrechten, met de vrijheid van godsdienst, met de gelijkwaardigheid van man en vrouw. Er is ten slotte ook een probleem met islamfundamentalisme.

In tegenstelling tot wat veel politiek correcte mensen willen geloven, is de islam onverdraagzaam tegenover andere godsdiensten en laat hij zich niet integreren in onze samenleving. Er bestaat geen Europese of Vlaamse islam. De islamitische doctrine plaatst de wetten van de religie boven de rechtsregels van het gastland en erkent de scheiding van Kerk en Staat niet.

Ik ben geen islamoloog. Daarom wil ik islamologen citeren die beter dan wij politici weten waarover ze het hebben als ze spreken over de islam. De meest gezaghebbende islamoloog in ons land, professor Urbain Vermeulen, verklaarde hierover het volgende : “Wanneer de islam andersdenkenden op gelijk niveau zou plaatsen en hun opvattingen als geldig voor discussie zou aanvaarden, zou dat eigenlijk al een blijk van twijfel zijn aan het geloof van de islam. Heel de boodschap is eeuwig en onveranderlijk, dus ongeschapen. Voor de big bang was God er al, maar ook de koran. Dat betekent dat men bepaalde onderdelen van de wetgeving niet kan veranderen omdat ze in de koran staan.”

Professor Vermeulen citeert ook een aantal verzen uit de Soera waaruit blijkt dat er in de koran geen gelijke behandeling kan bestaan. De islam kan alleen domineren. Indien men de doctrine van de islam als criterium neemt, zijn er dus geen perspectieven voor Verlichting, voor wat wij als tolerantie beschouwen.

In onze landen gebeurt er nu iets waarvoor er geen doctrine bestaat, namelijk de aanwezigheid van grote groepen moslims onder een niet-islamitisch bewind.

Voor dit probleem zijn onze wetgevende vergaderingen te lang blind geweest. Dat betekent niet dat er geen moslims zijn die privé een ander standpunt innemen, maar dat is niet zoals het hoort volgens de leer.

Hieruit volgt dat islamieten zich volgens de doctrine onmogelijk kunnen schikken naar de wetgeving van hun gastland. Professor Vermeulen zegt dat een gelovige die zegt dat een ander ook gelijk heeft, niet meer rechtlijnig is in de leer. In de islam bestaat er geen scheiding tussen kerk en staat. De verdraagzaamheid heeft pas haar intrede gedaan in de christelijke moraal toen het principe van de scheiding van kerk en staat werd aanvaard. Sindsdien beheerst de godsdienst de maatschappij niet meer volledig. In de islamitische wereld zijn er geen andere waarden dan de islamitische. Daarom moeten niet-moslims zich in de islamitische wereld schikken naar de waarden en normen van de islam en hebben moslims in de niet-islamitische landen problemen met de plaatselijke normen en waarden.

Ik wil hier nogmaals herhalen wat ik een tijdje geleden al heb gezegd, namelijk dat de islam een middeleeuwse godsdienst is. Dat is niet beledigend, maar het is zo. De islam is blijven steken in de periode voor de Verlichting, toen er ook in het christendom nog geen scheiding bestond tussen kerk en staat. Professor Vermeulen wijst erop dat de inconsequentie van het beleid erg groot is. Enerzijds voert men een integratiebeleid, anderzijds gaat men in de laatste zitting van deze regeerperiode over tot de goedkeuring van een decreet waarbij men moskeeën subsidieert die een godsdienst bepleiten die de integratie afwijst.

Professor Vermeulen zegt dat men moslims in Europa steeds vaker hoort roepen dat ze segregatie willen, de erkenning van een islamitische minderheid. Als ze hier niet kunnen leven volgens hun wetten, dan is deze maatschappij onwettig en moeten ze die niet aanvaarden. Niet integreren zit fundamenteel ingebakken in de ware islam. Zelfs de meest gematigde moslim moet dat zo aanvoelen. Jaarlijks worden vele tientallen miljoenen euro besteed aan integratieprojecten. Nu wil men moskeeën financieren die in vele gevallen de integratie tegenhouden. Met dit citaat van professor Vermeulen ben ik het volkomen eens.

De vraag rijst of de islamitische doctrine wel te verzoenen is met de mensenrechten en met de democratie. Vele islamitische allochtonen die hier hun toevlucht hebben gezocht, antwoorden ontkennend. De uit Iran afkomstige journalist, David Demish, verklaarde in De Groene Amsterdammer dat de islam zich voortdurend vijandig opstelt tegenover rationaliteit en kritische discussie. Democratische wetenschappelijke en morele vooruitgang is onder deze omstandigheden onmogelijk. Een individu dat rationele beslissingen neemt en morele verantwoordelijkheid aanvaardt voor zijn eigen daden, is volgens de islam niet goed bezig. De waarheid is dat de islam geen democratie en mensenrechten kan waarborgen zolang de uitoefening van de sharia vooropstaat en zolang er geen scheiding is van kerk en staat. Anderzijds zou een hervormd geloof dat vraagtekens plaatst bij het goddelijke gezag waarop de islamitische instellingen zijn gebaseerd of dat een poging doet tot rationalistische verzachting, in directe tegenspraak zijn met het wezen van de islam.

Ook Ayan Hirshi Ali, de VVD-ster van Somalische afkomst, die onlangs nog een prijs van de vrije meningsuiting mocht ontvangen van een van de nevenorganisaties van de VLD, acht de islam onverzoenbaar met de westerse waarden, het zelfbeschikkingsrecht en de vrije meningsuiting. Ze stelt dat de islamdoctrine op diverse terreinen strijdig is met de mensenrechten.

Amnesty International wijst eveneens op de gespannen verhoudingen tussen islam en mensenrechten. Een zaak die het conflict tussen islam en vrije meningsuiting scherp naar voor bracht was die van Salman Rushdie. Amnesty International stelt vast dat slechts weinig mensenrechtenactivisten islamiet zijn. Bij de slotstemming van het comité dat de ontwerpverklaring van de algemene vergadering moet brengen, onthielden de vertegenwoordigers van vier moslimlanden zich. Ze legden uit dat het artikel over de vrijheid van godsdienst strijdig was met de koran.

Een van de facetten van de onverdraagzaamheid van de islam en zijn gebrek aan respect voor de mensenrechten is dat een islamiet volgens de islamitische regels zijn geloof niet eens straffeloos kan verzaken. Ayaan Hirshi Ali werd zelfs in Nederland met doodsbedreigingen geconfronteerd toen ze aan haar geloof verzaakte. Als ze in een islamitisch land had gewoond waar de sharia geldt, dan was het wellicht niet bij dreigementen gebleven. Wie zich schuldig maakt aan blasfemie en afvalligheid, verdient in de ogen van miljoenen moslims immers de dood.

Volgens de Marokkaanse wetgeving is het bijvoorbeeld verboden om van godsdienst te veranderen. De christelijke kerken worden uitsluitend door buitenlanders bevolkt. Marokkanen worden verondersteld moslim te zijn en te blijven. Christelijke zendingen en de verspreiding van de bijbel zijn er verboden. Om te controleren of de christelijke kerken zich aan die regels houden, luistert de geheime politie zelfs telefoongesprekken af en zijn er controles tijdens de diensten om na te gaan of er geen Marokkanen in de kerken zitten. Deze gegevens zijn afkomstig van de rapporten van Amnesty International. Marokko is dan nog een zeer gematigd land. In andere landen zoals Saoedi-Arabië, Iran of Soedan riskeren de islamieten die zich bekeren tot een andere godsdienst de doodstraf.

Ook de situatie van de rechten van de vrouw in de islam is problematisch. Enige tijd geleden kantte VLD-minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael zich openlijk tegen het dragen van de hoofddoek. Dat was toen alleen een bliksemafleider om het niet te moeten hebben over het stemrecht voor vreemdelingen. Het dragen van een hoofddoek is veel meer dan een persoonlijke voorkeur van de vrouw, die daardoor zogenaamd beschermd wordt tegen begerige blikken van mannen. Het is het symbool bij uitstek van de ongelijkheid van de geslachten binnen de islam. Professor Vermeulen stelt dat de druk om de hoofddoek te dragen bij moslimvrouwen zeer groot is. Die druk gaat niet zozeer uit van moslimvaders, maar van moskeekringen met zeer conservatieve en rechts-reactionaire opvattingen over de islam. Deze opvattingen worden ingevoerd vanuit conservatieve milieus in het land van herkomst. Volgens de staatsveiligheid is ongeveer vijftien procent van de 300 moskeeën in ons land fundamentalistisch.

Samen met Pharah Karima, een Nederlands parlamentslid van groen-links die zelf een vluchteling is uit Iran, stel ik vast dat er iets schort aan de positie van de vrouw binnen het islamitische recht. De praktijk en de beginselen zijn niet in overeenstemming met het recht op leven, het recht op lichamelijke integriteit en de gelijke rechten van mannen en vrouwen. Dit blijft niet beperkt tot het strafrecht en het familierecht. Ze worden letterlijk toegepast in heel wat islamitische landen, ook op het privé-domein. Ook in Europa is dat vaak het geval.

We hebben ook nog het islamfundamentalisme dat we niet mogen minimaliseren en reduceren tot een verwaarloosbaar franje in de marge van de zich hier organiserende islam. De rapporten van het Comité I, dat de staatsveiligheid en de militaire inlichtingendienst controleert, spreken boekdelen.

In mei 2002 stelde een rapport van het Comité I dat het 'met verbazing heeft vastgesteld hoe groot de omvang van het islamitisch activisme en fundamentalisme in België is'. Volgens de staatsveiligheid zijn minimum 30 van de 300 moskeeën in handen van fundamentalisten. Verder zijn 40 tot 60 moskeeën in de invloedssfeer van moslimfundamentalisten. We mogen hier niet aan voorbij gaan. Integendeel.

Het moslimfundamentalisme is ook doorgedrongen in de bestuursorganen van de islam in ons land. De islam heeft geen duidelijke hiërarchische structuur. Met de oprichting van een Moslimexecutieve en een Moslimraad heeft men gepoogd om, naar analogie van de katholieke en protestantse eredienst, een dergelijke hiërarchie te verkrijgen. Dit is ons slecht gekomen. De minister weet dit.

In december 1998 werden er immers verkiezingen georganiseerd voor de moslimexecutieve en de Moslimraad. De staatsveiligheid wees er echter op dat maar liefst 29 van de 68 verkozenen banden had met extremistische moslimpartijen of -bewegingen.

Ondertussen werd dit probleem niet opgelost. Hawa Djabal, verantwoordelijke voor het Centrum van Arabische Cultuur in Sint-Joost-ten-Node, zegt in een interview met het weekblad Humo : "De Belgische politieke partijen wisten dat de fundamentalisten de verkiezing voor de Moslimraad naar hun hand zetten. Er gebeurden vreemde dingen. Rapporten werden verminkt en er werd gemanipuleerd. Niemand greep in. Pas toen bleek dat 50 procent van de kandidaten fundamentalisten waren, werden er mensen van de lijst geschrapt. De nieuwe leden waren echter opnieuw fundamentalisten."

Het vorig jaar door de Staatsveiligheid en de Militaire Inlichtingendienst geschreven rapport stelt ook duidelijk dat een aantal fundamentalistische elementen proberen te infiltreren in de EMB en de Algemene Vergadering van Moslims. Ondertussen bleek opnieuw dat deze Executieve voor de helft uit fundamentalisten bestaat.

Wegens de problemen met deze fundamentalisten heeft het Vlaams Blok gevraagd dat dit ontwerp van

decreet hier nog niet zou goedgekeurd worden. Eens dat gebeurt, zullen we immers moeten samenwerken met de EMB. Deze executieve zal immers moeten bepalen wie er al dan niet subsidies mag ontvangen. Dit zal leiden tot onwaarschijnlijke situaties. Van heel moskeeën weten we immers al dat ze tot de conservatieve dan wel tot de extremistische of fundamentalistische vleugel behoren.

Bovendien wordt er binnen de EMB geen gebenedijd woord Nederlands gesproken. Niemand is er het Nederlands machtig. Het Vlaams Blok stelt dan ook dat het Nederlands de voertaal dient te zijn in de organen waarmee de Vlaamse overheid onderhandelt.

Verder moet iedereen die subsidies wenst te ontvangen een verklaring ondertekenen waarin men stelt dat men het Verdrag van de Rechten van de Mens erkent en toepast. De politieke partijen moeten dergelijke verklaring ondertekenen. Waarom kan men hetzelfde niet eisen van de te subsidiëren godsdiensten ? Het Vlaams Blok betreurt dit.

Wij mogen niet naïef zijn. Het subsidiëren van een godsdienst die als het Paard van Troje zeer snel Europa binnensluipt heeft niets te maken met tolerantie, godsdienstvrijheid of vrije meningsuiting ? Moeten we toelaten dat 'Het boek van de moslim' hier verspreid wordt ? Moeten we toelaten dat de voorzitter van een radicale Pakistaanse moslimpartij, Qazi Hussain Ahmad, binnen afzienbare tijd het woord voert in Antwerpen ? Moeten we toelaten dat Abou Jahjah oproept om allerlei terroristische organisaties uit het Midden-Oosten te ondersteunen ? Vrije meningsuiting eindigt waar de oproep tot geweld begint.

Als democraat ben ik een voorstander van tolerantie, vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid. Ik onderschrijf deze waarden volledig. Hoever moet deze tolerantie echter gaan ? Mogen we ons eigen waarden- en normenpatroon ondergraven om toch maar niet de indruk te wekken dat we beperkingen opleggen aan een godsdienst die deze waarden niet kent ? Ik denk het niet. Daarom zal het Vlaams Blok tegen dit ontwerp van decreet stemmen. (*Applaus bij het VB*)

Minister Paul Van Grembergen : Dit ontwerp van decreet over de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten heeft een grondige en langdurige commissiebespreking achter de rug. Ik wil de diverse verslaggevers bedanken voor de vlotte afhandeling.

Het was immers geen makkelijke opdracht om alle meningen op een genuanceerde manier weer te geven. Het feit dat men hier echter toch in slaagde, wijst op de kwaliteit van het personeel van dit parlement en de gedrevenheid van de politieke verslaggevers.

Weinig van onze voorgangers hebben het aangedurfd om te raken aan de instituten, de wetten en de gewoonten die sinds 1802 bestonden. Het zal voor iedereen duidelijk zijn dat ik er, samen met al mijn medewerkers, voor geopteerd heb om het waardevolle van de bestaande wetgeving te bewaren en tegelijkertijd nieuwe instrumenten voor eigentijdse werking van de erediensten aan te bieden.

De voorbereidingen van dit ontwerp van decreet gingen dan ook gepaard met grote omzichtigheid en er kwamen vele besprekingen met de vertegenwoordigers van de 6 erkende godsdiensten aan te pas. Deze gesprekken baadden steeds in een sfeer van wederzijds respect.

Tegelijkertijd opperden alle religies de wil om stringente afspraken te maken met de overheid. Ook de vertegenwoordigers van de islam lieten herhaakkelijk blijken hoezeer zij hiervoor gewonnen waren. Ook zij pleitten voor de totstandkoming van een duidelijke regelgeving.

Ik kan geen uitspraken doen over de toekomstige ontwikkeling van de erediensten. Wie zou dit trouwens wel kunnen ?

De belangrijke rol die de erediensten in onze maatschappij vervullen, verantwoorden de bijdragen van de diverse overheden. Bovendien stipuleren de Grondwet en een advies van Raad van State zeer duidelijk dat de overheid de plicht heeft om de erediensten te ondersteunen en dezelfde afspraken te maken met alle erediensten.

De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur stelde de vraag of het niet verder kon. Bij het begin van de

besprekingen hadden ook wij die intentie. Het was inderdaad de bedoeling tot één kerkfabriek per gemeente te komen. Maar dit bleek niet haalbaar.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Later moeten er geleidelijk aan verdere stappen in die richting gezet worden. Eén kerkbestuur per gemeente zou heel wat voordelen hebben, maar we moeten ons de vraag stellen of ze zouden opwegen tegen het teloorgaan van de goede verhoudingen tussen de overheid en de kerkelijke hiërarchie. Het decreet zal hoe dan ook over tien jaar moeten geëvalueerd en bijgesteld worden. Het ontwerp houdt zich aan de bevoegdheidsverdeling uit de bijzondere wet van 13 juli 2001. Toch blijven wij ervan overtuigd dat de religie als geheel beter aan de deelstaten zou kunnen toevertrouwd worden. De opdeling binnen de bevoegdheid wordt door sommigen misbruikt om verwarring te zaaien. De federale overheid moet zich van haar taak kwijten, zoals wij dat van de onze doen. De moslimgemeenschap had overigens liever twee moslim-executieven gezien, een voor Vlaanderen en een voor Wallonië. Maar dat is een discussie die op federaal niveau moet gevoerd worden.

Verder hebben wij - en dit werd door de Raad van State beaamd - in dit ontwerp van decreet respect getoond voor de fundamentele rechten en vrijheden van de erediensten. Dat was niet eenvoudig. De totstandkoming was een moeilijke evenwichtsoefening. Het is onjuist dat dit ontwerp van decreet door de islam zou geïnspireerd zijn. Het is unfair dit ten aanzien van de burgers en van de publieke opinie te beweren. We probeerden enkel de relaties tussen de overheid en de erediensten te moderniseren.

Uiteraard hielden we daarbij ook rekening met de moslimgemeenschap in ons land. Het zou niet correct zijn dat de tienduizenden islamitische landgenoten niet dezelfde rechten en plichten zouden hebben als de andere burgers. Na de goedkeuring zal verder aan de relaties tussen de moskeeën, de islam, de imams en de overheid moeten gewerkt worden op basis van de principes van scheiding van kerk en staat, en de gelijkheid van man en vrouw. Ook de islamitische gemeenschap past in dit geheel. De erkenning van de erediensten gebeurde op basis van democratische analyses. De islam zal voortaan ook moeten rekening houden met de adviezen van de overheid.

Zowel de lokale besturen als de erediensten staan achter het voorliggende ontwerp. Wij hebben de verantwoordelijken van de 6 erediensten samen rond de tafel gekregen, en er is in alle sereniteit overlegd. Samen gaven zij goedkeuring aan het opzet. Ik ben er trots op dat het ontwerp blijk geeft van humaniteit, openheid en verdraagzaamheid.

De achterdocht over een vermeende geldstroom naar de islam is onterecht. Er is nog geen frank naar de islamgemeenschap gegaan. Zolang de moslim-executieven er in de praktijk niet zijn, kan dat trouwens niet. De middelen waar de moskeeën nu over beschikken komen deels van de leden van de geloofsgemeenschap, maar deels ook uit onbekende bronnen. Er is geen enkele controle op de boekhouding. De erkenning van deze eredienst houdt in dat die controle er nu wel komt en dat de overheid kan ingrijpen bij dubieuze situaties.

Door een rationalisering van de kerkfabrieken en het plannen van initiatieven zullen de gemeenten niet plotseling geconfronteerd worden met keuzes van religieuze organen. Dit zal niet leiden tot een verhoging van de uitgaven. De burgers, de gemeente- en de provincieraden zullen wel meer duidelijkheid krijgen over de geplande initiatieven. Ik erken dat het ontwerp van decreet slechts een eerste stap is, maar het beantwoordt aan de huidige noodzaak. Bovendien is het ontwerp van decreet humanistisch en behandelt het alle burgers op eenzelfde wijze, onafhankelijk van hun geloofsovertuiging. (*Applaus*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten.

De heer Jan Penris : Wij hebben amendementen ingediend die kunnen worden onderverdeeld in vier

categorieën. Zij hebben betrekking op de taalvereisten, de leeftijdsvereisten, de gelijke vertegenwoordiging van de geslachten en specifieke opmerkingen over de islam. Ik herhaal niet wat in de commissie of tijdens de algemene bespreking reeds werd gezegd. De schriftelijke toelichting volstaat.

- *De stemmingen over de amendementen op de artikelen 5, 9, 10, 17, 82, 86, 97, 118, 122, 154, 158, 162, 169, 190, 194, 205 en 230 tot en met 272 en over de artikelen 5, 9, 10, 17, 82, 86, 97, 118, 122, 154, 158, 162, 169, 190, 194, 205 en 230 tot en met 272 worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Gerechtelijke jeugdbijstand in urgente gevallen van mishandeling of verwaarlozing

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Helsen houdende wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, wat betreft de gerechtelijke jeugdbijstand ter bescherming tegen mishandeling en verwaarlozing in urgente gevallen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Veerle Declercq, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Koen Helsen : Het voorstel van decreet betreffende de integrale jeugdhulp schenkt aandacht aan de vrijwillige hulp, maar handelt niet over de gedwongen jeugdhulp. De problematiek van de dwang wordt naar 2005 doorgeschoven, hoewel men snel oplossingen moet vinden. De VLD dient daarom dit voorstel van decreet in. Het zal meer differentiatie, flexibiliteit en vereenvoudiging brengen zonder af te wijken van de subsidiariteit. De jeugdrechter heeft momenteel slechts beperkte mogelijkheden om maatregelen op te leggen.

Men bevindt zich vaak in een vacuüm, zodat gedurende 45 dagen niemand bevoegd is voor de behandeling van een dossier. Het voorstel van decreet wil ook de vorderingsgrond beter omlijnen door gebruik te maken van het internationaal verdrag voor de rechten van het kind. Het huidige systeem is ondoorzichtig.

In afwachting van een grotere hervorming in 2005 zal dit voorstel van decreet de situatie verbeteren. De jeugdrechters en de actoren op het terrein willen meer mogelijkheden krijgen. Bovendien wordt een onderdeel van de maatschappelijke beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg omgezet in concrete regelgeving. (*Applaus bij de VLD*)

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Dit voorstel van decreet zet een element van de maatschappelijke beleidsnota om in regelgeving. Er werd een goede hoorzitting gehouden, waarop wij vaststelden dat de meeste sprekers belangrijke bezwaren hadden tegen dit voorstel van decreet. De intentie is goed, maar de loskoppeling van de discussie van de rechtspositie van de minderjarige bij de hulpverlening en van het invoeren van een definitieve regeling voor de integrale jeugdhulp werden bekritiseerd. Het decreet Integrale Jeugdhulp sluit dit aspect uit. Ofwel moet de meerderheid de dwang opnemen in het decreet Integrale Jeugdhulp, ofwel moet men de zorgen van de indieners voorlopig naast zich neerleggen.

Op federaal niveau wordt een discussie gevoerd over jongeren die een misdrijf plegen. Men loopt vooruit op een meer integrale aanpak. CD&V onthoudt zich bij de stemming van dit voorstel van decreet.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Helsen houdende wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, wat betreft de gerechtelijke jeugdbijstand ter bescherming tegen mishandeling en verwaarlozing in urgente gevallen.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Wijziging van de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, wat betreft de heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : “voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen”.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, verslaggever : De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid heeft het voorstel besproken op 13 januari, 24 maart, 1 april en 20 april van dit jaar. Op 3 februari werd een hoorzitting gehouden. Tegelijk met dit voorstel van decreet werd een vergelijkbaar voorstel van decreet van de heer Lachaert behandeld. De heer Lachaert trok zijn voorstel echter in op 1 april, maar samen met mevrouw De Martelaer, de heer Daelman en de heer De Cock diende hij 16 amendementen in op het voorstel van decreet van mevrouw De Martelaer.

Tijdens haar algemene toelichting legde mevrouw De Martelaer het bestaande decreet uit, gaf ze cijfers over leegstand en verwaarlozing, een overzicht van alle knelpunten en de voorgestelde wijzigingen. Ten slotte lichtte ze haar conclusies toe. Na de artikelsgewijze bespreking volgde op 20 april een tweede lezing van het voorstel van decreet.

Iedereen drukte zijn tevredenheid uit over de geboden oplossing. Ik benadruk dat niemand tegen dit voorstel van decreet heeft gestemd. Indien het wordt goedgekeurd, worden meteen heel wat problemen opgelost. Afsluitend wil ik iedereen danken die heeft bijgedragen aan deze oplossing. (*Applaus*)

Mevrouw Ann De Martelaer : Dit dossier is de rode draad door mijn mandaat. Heel veel mensen hebben erover contact gezocht met mij. Ik heb stapels informatie verzameld. Ik heb er vijf ministers van Huisvesting en één minister van Financiën mee lastig gevallen. Ik heb als niet-juriste echter veel opgestoken. Ik heb geleerd geduld te oefenen. Ik heb de politieke spelregels geleerd. Er zijn dus heel wat redenen om tevreden te zijn.

Het doel van het decreet van 22 december 1995 is de leefomgeving verbeteren en kansarmoede bestrijden. Door eigenaars een heffing op te leggen wou men ze stimuleren om hun eigendom beschikbaar te stellen. Het decreet leidde echter tot heel wat ongenoegen en werd vorige week nog door de Ombudsman als een aanslepende kwaal bestempeld.

Ik hoop dat de wijzingen ervoor zorgen dat de leegstandsheffing een stimulerend instrument wordt. Woningen leeg laten staan is immers onverantwoord. Ik beweer niet dat iedereen die zijn woning leeg laat staan, dat bewust doet.

Voortaan zal de inventaris op een objectieve en klantvriendelijke manier opgesteld worden. In een technisch verslag wordt bepaald of een woning leeg staat waarna de eigenaar daarover tijdens een informele periode van 4 maanden kan onderhandelen. In dit voorstel van decreet wordt een onderscheid gemaakt tussen de administratieve en de fiscale procedure. Zodra de eigenaar over een officieel registratieformulier beschikt, kan hij beroep aantekenen tegen de inventarisatie. Eenmaal hij een aanslagbiljet heeft ontvangen, kan hij zich alleen maar verzetten tegen de heffing.

De mogelijkheden om een vrijstelling te krijgen, zijn beter omschreven. Omdat we niet alles in decreten kunnen gieten, richten we een commissie op die oordeelt of de leegstand buiten de wil van de eigenaar is ontstaan. Om te benadrukken dat dit een stimulerend voorstel van decreet is, kunnen eigenaars die iets gedaan hebben aan de leegstand, 80 procent van de heffing terugvorderen. Voor de aanslagjaren 2002-2003 worden geen heffingen aangerekend. Alle dossiers worden getoetst aan de nieuwe regeling. Elke eigenaar kan vermijden opnieuw in de inventaris terecht te komen.

We hebben de leegstandsheffing niet afgeschaft of naar de gemeenten doorgeschoven. We hebben de regeling klantvriendelijker en efficiënter gemaakt. Gemeenten krijgen de kans initiatief te nemen.

Tijdens de tweede lezing werden heel wat vragen gesteld. De voorbije dagen ontving ik talrijke e-mails met vragen. Ik ben heel tevreden dat de administratie al bezig is met de uitvoeringsbesluiten. Dat wijst erop dat iedereen achter het voorstel staat.

Ik dank minister Keulen, de meerderheidsfracties en mevrouw Heeren voor hun constructieve bijdrage. Ik dank mijn eigen fractie voor de erkenning. Ik hoop dat het voorliggende voorstel veel ongenoegen wegneemt. *(Applaus)*

De heer Carlo Daelman : Met het decreet van 1995 wou men de woningmarkt gezond maken door de leegstand te beperken. Vrijwel iedereen was het eens met deze doelstelling, maar het decreet zorgde in de praktijk voor problemen. Van zodra ik me met dit dossier begon bezig te houden, ontving ik e-mails en brieven van mensen die vonden dat ze onterecht een zware heffing moesten betalen. Men klaagde over de lange wachttijden voor de beroepsprocedure. De heffing schoot haar doel voorbij. Het meldpunt Krotbelasting toont aan dat de maatschappelijke steun verdwenen is.

Door het decreet en de puriteinse interpretatie van de teksten klaagde men over een onterechte en hardvochtige behandeling. Ook de ombudsman klasseerde de leegstandsheffing onder de knelpunten.

Uit de commissiebesprekingen kwamen twee benaderingen : leegstandsheffing als gemeentelijke of als gewestelijke bevoegdheid. Voor mijn fractie was die keuze minder belangrijk zolang de principes van goed bestuur gerespecteerd werden.

Het voorstel is niet perfect, maar geniet toch onze steun. We vinden er bepaalde principes in terug en het is een verbetering. Een aantal belangrijke doelstellingen worden gerealiseerd. De fiscale procedure en de vaststelling van de leegstand worden gescheiden. De heffingsplichtigen krijgen meer tijd om te protesteren tegen een heffing. De schorsingsvoorwaarden worden uitgebreid zodat mensen die verbouwen niet snel door de heffing gevat worden. Het gewest is bevoegd maar de gemeenten, die voldoen aan bepaalde voorwaarden, kunnen sneller een eigen leegstandsheffing realiseren. Tot slot worden de huisjesmelkers harder aangepakt door meer en zwaardere boetes.

Na 13 juni 2004 moeten de politici en de administratie werk maken van bijkomende verbeteringen. Een aandachtspunt daarbij is permanente evaluatie en bijsturing. Voorts moet gestreefd worden naar een meer accurate vaststelling. Er moeten stimuli komen om leegstand te vermijden. De lokale administratie moeten beter ondersteund worden om een beter woonbeleid te voeren. *(Applaus bij CD&V, de VLD, sp-a, Groen! en VU&ID)*

De heer Patrick Lachaert : Twee aspecten hebben de werkzaamheden bemoeilijkt : de moeilijke relaties in de commissies en de verkiezingen. Uiteindelijk is het geamendeerde voorstel van mevrouw De Martelaer de basis van dit voorstel.

Vooreerst waren er meningsverschillen over de heffingsverantwoordelijke. Er is beslist dat het Vlaams Gewest bevoegd blijft voor de administratieve en fiscale procedure, hoewel ik prefereerde dat de gemeenten die bevoegdheid kregen. Als een gemeente voldoet aan een aantal voorwaarden uit het decreet over de ruimtelijke ordening, kan ze zelf een eigen heffingsstelsel ontwikkelen. Dan wordt het gewest automatisch onbevoegd. Er zijn nu al veel gemeenten die voldoen aan die voorwaarden.

Ik begrijp de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, die klaagt over inkomstenverlies van de gemeenten, niet. Doel van het voorstel is de leegstand vermijden, niet inkomsten verschaffen aan de gemeenten.

In het voorstel worden de administratieve en fiscale procedure gesplitst. Aan het begin van de administratieve procedure wordt de burger duidelijk verwittigd van de op til zijnde maatregelen. In beide procedures zijn voldoende tijd en rechten voor de heffingsplichtigen. Voorts wordt rekening gehouden met een aantal opmerkingen van de ombudsman.

Het gewest verstuurt geen aanslagbiljetten voor de jaren 2002 en 2003 totdat alle bezwaarschriften behandeld zijn. Voor alle dossiers worden zowel de registratie als de heffing gedurende twee jaar bevroren.

Naar analogie met de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, wordt er een commissie opgericht, die kan adviseren over de uitzonderingsgevallen en die eventueel permanent kan evalueren. Daarenboven worden de boetes voor huisjesmelkers fors verhoogd.

De uitgangspunten van het decreet en het voorstel zijn eerbaar en legitiem. De kritiek op het bestaande decreet is veroorzaakt door de afstandelijke procedure, door de beperkte vrijstellingsmogelijkheden en door de enge interpretatie van de administratie. Het nieuwe voorstel is duidelijker. Mits het correct wordt toegepast, zal er veel verbeteren. Kortom, dit voorstel was een goede oefening in techniek en politiek. (*Applaus bij CD&V, de VLD, sp-a, en Groen!*)

De heer Bart De Smet : De heffing op leegstand en verkrotting heeft sedert haar ontstaan heel wat vragen en protest opgeroepen. De totstandkoming van dit voorstel van decreet was baanbrekend decreetgevend werk. Voor het eerst zou in Vlaanderen op een gecoördineerde manier leegstand en verkrotting bestreden worden. Die regelgeving heeft ontegensprekelijk effect gehad. Leegstaande panden kwamen terug op de markt en verkrotte en verwaarloosde panden werden gerenoveerd.

Tegelijkertijd ontstonden er echter ook heel wat problemen ten gevolge van de heffing. De hoge stapelbezwaarschriften is daar het bewijs van. Er werden maatregelen genomen om die weg te werken, maar uiteindelijk moet het toch de bedoeling zijn om tot een regelgeving te komen waarvan de toepassing op een vlottere en meer correcte manier kan gebeuren. De vraag is nu of dit mogelijk zal zijn op basis van het hier voorliggende voorstel van decreet.

CD&V is en blijft voorstander van een gewestelijke heffing. Het bestrijden van leegstand en verkrotting is immers een essentieel onderdeel van het door de Vlaamse overheid te voeren woonbeleid. Bovendien dienen deze fenomenen overal in Vlaanderen op dezelfde manier aangepakt te worden.

Aan het gegeven van een gewestelijke heffing wordt nu in theorie afbreuk gedaan. Gemeenten die voldoen aan drie van de criteria opgesomd in het decreet op de ruimtelijke ordening – beschikken over een goedgekeurd ruimtelijk structuurplan, een stedenbouwkundige ambtenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen – kunnen vrijgesteld worden van de gewestelijke heffing en een eigen heffingstelsel hanteren. Ik denk niet dat veel steden en gemeenten van deze mogelijkheid gebruik zullen maken. Welk lokaal bestuur zal er nu zelf een belasting gaan invoeren als ze dat ook aan het gewest kunnen overlaten ? Niettemin geef ik er de voorkeur aan om de heffing als een volledig gewestelijke bevoegdheid te behouden.

Er blijven ook vragen bestaan rond de werking van de commissie voorzien in 4° van artikel 17, die de

verzoeken om vrijstelling van de heffing zal dienen te behandelen. Mijns inziens moeten alle redenen tot vrijstelling in het decreet zelf worden opgenomen. Wanneer een commissie bepaalde gevallen moet beoordelen, zal snel de indruk ontstaan dat gelijksoortige situaties op een verschillende manier behandeld worden. Dat kan dan weer aanleiding geven tot allerlei betwistingen. Het is overigens niet duidelijk of men tegen de uitspraken van deze commissie in beroep kan gaan.

De meest fundamentele bedenkingen rijzen echter bij de overgangsbepaling vervat in artikel 19. Aanslagen die betrekking hebben op de jaren 2002 en 2003 dienen blijkbaar niet betaald te worden. De aanslagen worden als niet bestaande beschouwd. Bij de bespreking van het voorstel stelde de indienster evenwel dat er van een amnestiemaatregel geen sprake kan zijn. De eigenaars van de panden waarvoor voor het jaar 2002 en 2003 een heffing zou moeten betaald worden, krijgen nu de tijd krijgen om aan de leegstand, verkrotting of verwaarlozing te verhelpen. Gebeurt dat niet, dan zullen die panden terug gevat worden door een heffing. Betekent dat dat ze ook zullen moeten betalen voor de zogenaamde standstillperiode of is die periode voorgoed geschrapt uit de boeken ?

De gemeenten hebben in hun begroting voor de jaren 2002 en 2003 de opbrengsten van de heffing ingeschreven. Ze zullen die opbrengst nu evenwel niet ontvangen. Ik kan erin komen dat mevrouw De Martelaer zegt dat de heffing niet bedoeld is om fiscale inkomsten te innen, maar wel om het woonpatrimonium kwaliteitsvol te houden. De steden en gemeenten mogen van de indieners van dit voorstel echter wel verwachten dat zij aangeven hoe zij dit probleem willen oplossen.

Moeten de overgangsbepalingen ook gelden voor panden die ongeschikt of onbewoonbaar werden verklaard ? Dit levert minder problemen op dan de heffingen op de zuivere leegstand. Daarom heeft CD&V nog een amendement ingediend dat bepaalt dat de zogenaamde stand-stillperiode alleen maar zal gelden voor de panden die het voorwerp uitmaken van een leegstandsheffing. Onbewoonbare woningen vormen een reëel probleem met negatieve gevolgen voor het gehele straatbeeld. Een opschorting van de heffing lijkt me in deze laatste gevallen niet echt aangewezen.

Dit voorstel bevat ook een aantal positieve aspecten. Het feit dat de heffing pas verschuldigd is wanneer de woning twaalf opeenvolgende maanden op de lijsten van de inventaris zal staan, geeft de eigenaar extra tijd om de nodige initiatieven te nemen om van de inventaris geschrapt te worden. Een nieuwe woning zal pas als leegstaand worden beschouwd als ze zeven jaar na afgifte van de stedenbouwkundige vergunning nog niet wordt gebruikt overeenkomstig de vergunde functie. Ook dat is een verbetering. Tevens bevat het voorstel een belangrijke bepaling die de boetes voor huisjesmelkerij gevoelig opdrijft. Ook daar kunnen wij ons volledig achter scharen.

Wij blijven echter met vragen zitten rond de werking van de commissie die vrijstellingen zal behandelen. Ook blijft het onduidelijk of en hoe de steden en gemeenten aan de middelen zullen geraken die zij voor 2002 en 2003 ingeschreven hadden in hun begroting. Bovendien zijn wij de mening toegedaan dat de stand still alleen maar mag gelden voor woningen die leegstaan en niet voor woningen die verkrot of verwaarloosd zijn. Om deze redenen zullen wij ons bij de stemming van dit decreet onthouden. (*Applaus*)

De heer Dirk De Cock : Ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Ik wil hen ook loven voor hun aanhoudende en krachtvolle inspanningen die hebben geleid tot dit voorstel van decreet. Het overleg hierover liep steeds sereen.

Wat vandaag voorligt, schaadt niemand's rechten. We proberen behoedzaam te zijn door de jaren 2002 en 2003 te bevriezen voor de duur van de behandeling. De bedoeling van het decreet blijft onverkort behouden. De pijnpunten heeft men echter aangepakt. Ik denk daarbij aan de opmerking van minister Van Mechelen dat er dringend een ontkoppeling moest gebeuren tussen het vaststellingsbeleid en de fiscaliteit. Er werden ook maatregelen genomen die moeten leiden tot een vermindering van het aantal klachten. Het voorstel van decreet maakt ook een adequaat optreden tegen de huisjesmelkers mogelijk.

Dat dit voorstel van decreet nu ter stemming ligt is de verdienste van de indieners, de heren Lachaert en Daelman en mevrouw De Martelaer, en van de constructieve bijdrage van CD&V in de commissie. Iedereen was het ermee eens dat er iets moest gebeuren. Dat het niet eerder is gebeurd, heeft te maken met de bekommernis dat men geen twee keer dezelfde fouten zou maken.

De heer Christian Verougstraete : Het bestaande decreet gaf aanleiding tot heel wat ongewenste en perverse neveneffecten en tot heel wat klachten. Het voorliggend voorstel van decreet geniet onze steun. Het biedt niet voor alle problemen een oplossing, maar het is wel een stap in de goede richting.

Minister Marino Keulen : Ik ben zelf ook tevreden met dit voorstel van decreet. Het maakt een einde aan een ongelukkige periode. Op de 66.000 heffingen waren 54.000 bezwaarschriften binnengekomen. In 53 procent van de gevallen hebben we de klagers gelijk moeten geven. Dan is het duidelijk dat er iets schort aan de regelgeving.

Dit voorstel van decreet is een voorbeeld van degelijk legistiek werk dat het voeren van een kwalitatief woonbeleid stimuleert. Dat is burgervriendelijk georganiseerd en het focust op de verkrotting.

De heer De Smet wilde weten welke beroepsmogelijkheden er waren na de commissie. In eerste instantie is er het bezwaar dat men kan indienen bij Arohm, naast het fiscale bezwaar dat men kan indienen bij Abafim. Dat kan de situatie eventueel uitgeklaard worden door de commissie. Indien er dan nog vragen zijn, kan men als burger nog een procedure aanspannen bij de rechtbank van eerste aanleg, bij de fiscale kamer.

Voor de periode 2002-2003 zijn er geen aanslagen. We willen immers een radicale breuk maken met het verleden. Wie op de lijst staat, moet zich in orde stellen. Voor 2002 en 2003 zullen echter geen heffingen worden geïnd. De ambitie blijft het voorkomen en het aanpakken van leegstand en het tegengaan van verkrotting en huisjesmelkerij.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen.

- *De stemmingen over de amendementen op artikel 19 en over artikel 19 worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Integrale jeugdhulp

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Helsen, mevrouw Van Den Heuvel en de heren Van Duppen en Roegiers betreffende de integrale jeugdhulp.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Koen Helsen : Verhalen van burgers die niet goed weten tot wie ze zich moeten wenden, geen juiste informatie krijgen of in de kou blijven staan binnen de jeugdhulp, kennen we allemaal. We vinden ze terug in de dagelijkse praktijk van vele hulpverleners. Ook de politiek is zich terdege bewust van deze tekortkomingen en probeert hier dan ook aan te verhelpen. De beleidsnota rond de bijzondere jeugdzorg van het Vlaams Parlement en de bijhorende motie van aanbeveling zijn hier de veruitwendigingen van. Beide teksten dateren echter al van 1999.

Problemen als verkokering, ondoorzichtigheid van het bijzondere jeugdhulpaanbod, het niet kunnen naleven van het subsidiariteitsprincipe en de verwijzingsproblematiek kwamen hier allemaal aan bod. Het zijn moeilijkheden die een oplossing verdienen.

Vandaag proberen we dit alles of een deel ervan te remediëren. Met de aanbidding van een integrale jeugdhulp hebben we de intentie nieuwe paden te bewandelen. Dit voorstel van decreet kan echter niet voor alle problemen soelaas bieden. Het voorstel van decreet zal immers niet op alle aanbevelingen van de beleidsnota een antwoord kunnen bieden. De uitgewerkte tekst zal echter wel bijdragen tot het verhelpen en oplossen van onze probleemstelling.

Dit voorstel van decreet is niet het resultaat van besloten vergaderingen met allerlei academici of theoretici. De inhoud is immers grotendeels bepaald door het werkveld. Het is bij wijze van spreken ook steeds een proces geweest van een voortdurend debat en dialoog. Deze werkwijze zorgt er dan ook voor dat dit voorstel van decreet gedragen wordt door de sector. Dat is belangrijk voor de toekomst. Wijzigingen zullen immers pas echt doorgevoerd kunnen worden als ook de mentaliteit hiervoor aanwezig is.

Dit voorstel van decreet probeert, via een integrale aanpak, de verkokering tegen te gaan. Niemand is nog op zichzelf aangewezen. Zo zou het de hulpverlener terug klaar voor de ogen moeten worden. Deze integrale aanpak veruiterlijkt zich enerzijds in de vorming van netwerken. Men creëert pas samenhang als men op een intersectoraal niveau samenwerkt en men kan leren van elkaars ervaringen.

In de praktijk moet men samenwerken. Ook het beleid dient die weg op te gaan. Het sleutelbegrip hierbij is de beleidsafstemming. Als de verschillende niveaus samen aan tafel zitten, komt dit de effectiviteit en efficiëntie van de aangeboden jeugdhulp ten doen.

Ook de ondoorzichtigheid was een probleem dat werd aangekaart in de maatschappelijke beleidsnota voor bijzondere jeugdzorg. Als de cliënt door het bos de bomen niet meer ziet, loopt er iets mis. Sommige mensen bleven in de kou staan. Anderen kregen geen volledige informatie of bleven in het ongewisse. Met dit voorstel van decreet proberen we dit alles op te lossen.

Ook hier bestaat er behoefte aan de vorming van netwerken zodat de toegang tot de jeugdhulpverleners op elkaar kan afgestemd worden. Zelfs een eerdere stap is van belang. Zij die de cliënten sturen, moeten eveneens bij het proces betrokken worden. De cliënt mag zijn weg echter niet verliezen. Laagdrempeligheid, openheid en een goede uitgebouwde onthaalfunctie zijn hiervoor van belang.

Het derde probleem dat we met dit voorstel trachten op te lossen is dat men er niet altijd in slaagde om het subsidiariteitsbeginsel op te lossen. Daarom wordt er een duidelijk onderscheid gemaakt tussen rechtstreeks en niet-rechtstreeks toegankelijke hulp en vervult de toegangspoort een cruciale rol.

Een vierde punt van kritiek van de beleidsnota was dat men te weinig oog had voor de gezins- en emancipatiegerichtheid. Ook dit wordt echter met het voorstel van decreet aangepakt.

Dit voorstel van decreet is een kaderdecreet. Op die manier krijgt de uitvoerende macht een grote verantwoordelijkheid : ze zal heel wat inhoudelijke en technische uitvoeringsbesluiten moeten nemen. De toekomstige regering zal er een gelijklopende mening als de huidige moeten op nahouden. Verder hoop ik dat het volgende Vlaams Parlement ook zal betrokken worden bij de uitwerking van dit belangrijke voorstel van decreet.

De werking van de toegangspoort is een ander essentieel punt van dit voorstel van decreet. De werking van deze toegangspoort moet nog ingevuld worden met een uitvoeringsbesluit. De toegangspoort is het belangrijkste orgaan van dit voorstel van decreet. Het geheel staat of valt immers met de goede werking van deze poort. Het verdere gevolg van het traject zal grotendeels gebaseerd zijn op wat besloten wordt in de beginfase door de mensen die deze toegangspoort bevolken. Verder moet de toegangspoort onafhankelijk zijn en organiseert ze de toegang tot de niet rechtstreeks toegankelijke modules.

De toegangspoort die onafhankelijk van de jeugdhulpverleners staat, moet de werking of minstens de

basisbeginselen van alle modules kennen en moet met kennis van zaken doorverwijzen naar de juiste module. De mensen die deze poort bevolken, hebben dus een bijzonder zware taak. Snelle beslissingen zijn nodig zodat de juiste hulp kan aangeboden worden. De regering die de criteria moet vastleggen mag dus niet onvervaard te werk gaan.

Het is goed dat er in de zomer van 2005 een evaluatie komt van de dwang in de jeugdhulpverlening. We zullen de discussie dus niet meer voor ons uit kunnen schuiven. Ik verwijs hierbij overigens ook graag naar mijn eigen voorstel van decreet.

Men moet er ook voor zorgen dat de privacy van de betrokkenen gewaarborgd wordt.

De VLD was gedurende een van de vorige regeerperiodes de drijvende kracht bij het opstellen van de motie van aanbeveling die de maatschappelijke nota over bijzondere jeugdzorg vergezelt. De VLD heeft er trouwens op regeeringsniveau meermaals op aangedrongen om werk te maken van deze aanbevelingen.

De VLD onderschrijft volledig de principes die schuilgaan achter de idee van de integrale jeugdhulp. Het proces dat op gang werd gezet, mag zeker niet stilvallen. Daarvoor staan we te ver en werden er te veel resultaten geboekt.

De VLD zal er dan ook op toezien dat alle principes gedurende de volgende regeerperiode worden omgezet in uitvoeringsbesluiten. Deze uitvoeringsbesluiten moeten de geest van de momenteel voorliggende teksten bevatten en eveneens in de sfeer baden van maatschappelijke beleidsnota over bijzondere jeugdzorg. Deze beleidsnota moet omgezet worden in een concrete regelgeving zodat alle betrokkenen er beter kunnen van worden. (*Applaus*)

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik wil de verslaggever en de medewerkers vooraf bedanken voor het uitgebreide verslag. Dit verslag is zo omvangrijk omdat de door ons gevraagde schriftelijke adviezen ook bij het verslag gevoegd werden.

Het was wel spijtig dat we niet alle betrokkenen konden horen. Dit kwam de kwaliteit van onze commissiewerkzaamheden alvast niet ten goede.

Dit voorstel van decreet is een verdoken ontwerp van decreet. De indieners ervan beweren dat het de juridische vertaling is van een reeks inhoudelijke adviezen van een centrale commissie rond integrale jeugdhulp. Op hun beurt zijn deze adviezen het gevolg van een grootschalig, beleidsvoorbereidend proces.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Dit beleidsvoorbereidend proces werd niet in dit parlement gevoerd. Het werd door middel van een strategisch plan in juni 2000 opgestart vanuit de administratie.

Dit voorstel van decreet werd op de valreep ingediend. Toch zou het een sluitstuk moeten zijn van een lang proces.

Het was evident dat er iets moest gebeuren. De huidige regeling eindigt immers op 30 juni 2004. We wisten dit al een hele tijd.

De gekozen formule roept meerdere vragen op. Vooreerst zijn er geen adviezen van de Raad van State, van de SERV, van de gezondheids-, de gezins- en welzijnsraad en van de Vlaamse jeugdraad. Al deze raden zouden borg moeten staan voor een ruim draagvlak.

De CD&V-fractie vroeg de Raad van State op 1 april 2004 een omstandig advies over dit voorstel van decreet en over het voorstel van decreet over de rechtspositie van de minderjarigen. We vroegen advies over de consistentie van het begrippenkader, over de normatieve draagwijdte van allerlei bepalingen, over de in artikel zes opgenomen recht op jeugdhulp binnen het beschikbare aanbod. Is dit laatste een subjectief dan wel een afdwingbaar recht? Ten slotte vroegen we ook advies over een aantal grondrechten, zoals de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van vereniging, en vroegen we aandacht voor de bepalingen die voorzien in een

delegatie aan de Vlaamse regering.

Door de omvorming van het verzoek tot een spoedadvies is er helemaal geen advies gekomen. Daardoor bleven heel wat vragen onbeantwoord.

Dit voorstel van decreet is grotendeels op het technische niveau blijven steken, en omvat slechts een klein deel van de effectieve problematiek.

Het grote parlementaire debat werd zes jaar geleden opgestart omdat de jeugdbijstand de gecoördineerde decreten niet meer kon uitvoeren door een gebrek aan uitvoeringsmogelijkheden.

Vandaag is er niets ten goede veranderd : wachttoestanden zijn niet verbeterd, en uitgesproken maatregelen worden niet uitgevoerd. Er moet zeker een integrale jeugdhulpverlening komen, maar om de groeiende maatschappelijke problemen te stuiten zal er veel fundamenteeler moeten gereflecteerd worden dan nu het geval was.

Het voorstel van decreet probeert een antwoord te geven op hoe de jeugdzorg moet georganiseerd worden, maar slaat daarmee een stap over : de vraag over de betekenis van die behoefte aan jeugdzorg is immers veel belangrijker. Of anders gezegd : in het debat stond de structuur, maar niet de jongere centraal.

Bovendien werd het probleem verengd tot hulpverlening en werd de preventie over het hoofd gezien. Dat het jeugdwerk niet als partner erkend werd, is een gemiste kans : precies het jeugdwerk dient de jongeren in een open gesprek te betrekken.

Vraaggestuurde hulpverlening is te eng : vragen van jongeren duiden immers niet altijd op reële problemen. Soms is het bezig zijn met een vraag al een voldoende antwoord. Ook hier had het jeugdwerk een belangrijke rol kunnen blijven spelen. Als de jeugdzorg zich integraal wil noemen, moet ze de vragen ook integraal bekijken, met het jeugdwerk als partner.

Overigens kan het hulpaanbod niet vraaggestuurd zijn zolang er nog zo veel tekorten zijn in de eerste en de tweede lijn. Bovendien blijft de hulpverlening, ook als ze zich vraaggestuurd noemt, steken in het sturen van het aanbod.

Veel hoop was gevestigd op de ontwikkelingen in en de conclusies over de pilootwerking. De verslaggeving daarover is echter gepland voor na de goedkeuring.

We kunnen alleen maar hopen dat het voorstel van decreet in de volgende regeerperiode aangepast zal worden of dat een en ander door de uitvoeringsbesluiten bijgestuurd zal worden. Ook thema's die niet aan bod komen, zullen later moeten worden aangevuld.

CD&V zal na 13 juni de amendementen van vandaag terug te berde brengen. Hopelijk is er bij het begin van een nieuwe regeerperiode meer tijd en meer aandacht voor een zo belangrijke materie.

Er werd geen gerechtelijk onderdeel uitgewerkt. Daardoor dreigen de maatschappelijk noodzakelijk afdwingbare pedagogische maatregelen uitgehold te worden. Ook op dat vlak heeft men geen vooruitgang geboekt.

Het principe van de toegangspoorten lijkt ons zeer riskant : al te vaak blijken zij te smal, zodat bij de ingang meteen slachtoffers vallen. In Nederland werkt het systeem nog altijd niet volledig. Er blijven ook heel wat vragen over bestaan.

Modulering kan de hulpverleningsmogelijkheden helpen overzichtelijk te maken. Maar er is een reëel gevaar dat de opdeling in vakjes te groot wordt en dat de hulpvrager door de bomen het bos niet meer ziet. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat er een groot aantal hulpverleningsmodules ontstaat waar niemand nog een boodschap aan heeft ?

Dit voorstel van decreet zal door velen op gemengde gevoelens onthaald worden. Het experiment met de

pilootregio's heeft miljoenen euro gekost en het resultaat was vooral papierwerk. Er werd niet echt rekening gehouden met de voortgangsverslagen van de pilootprojecten. Slechts wat al bij voorbaat vastgelegd werd, werd daaruit opgepikt. Deze gang van zaken getuigt zeker niet van inspraak.

Ik zal een aantal amendementen in de artikelsgewijze bespreking toelichten. We betreuren dat het voorstel maar op één, zij het cruciaal punt, geamendeerd is : de inhoud van het samenwerkingsprotocol tussen voorzieningen zal niet door de Vlaamse regering zelf ingevuld worden.

Vermits het om een kaderdecreet gaat, liggen nog vele mogelijkheden open : het is dan ook wenselijk, na de consolidatie van de grote lijnen, de hand te reiken naar de volgende ploeg om het fijnere werk te leveren.

Wat is volgens de minister de timing van de uitvoeringsbesluiten ? Vermits de pre-electorale periode begint, mogen wij van de regering enige terughoudendheid verwachten, zeker omdat er nog zoveel onduidelijkheden zijn. De implementatie zal niet eenvoudig zijn. Zij zal degelijk moeten ondersteund en begeleid worden, niet het minst door de sector zelf. Bovendien is het niet wenselijk dat dergelijke belangrijke structuren een eigen leven gaan leiden. Daartoe moeten ze door de gebruikers geëvalueerd worden.

In dit voorstel van decreet is de integrale jeugdhulp niet integraal. Er werden heel wat punten en keuzes doorspeeld naar de regering en bovendien biedt het voorstel onvoldoende rechtszekerheid. Er is onvoldoende draagvlak voor de toegangspoort, de modulering en de regioafbakening. Ten slotte gaat het in grote mate om structuur en veel te weinig om inhoud. Om deze redenen zullen wij ons bij de stemming onthouden.

Mevrouw Marijke Dillen : De ambities en de doelstellingen van dit voorstel van decreet zijn positief. De jeugdzorg is inderdaad aan verbetering toe en het recht op hulp moet gegarandeerd worden voor alle jongeren.

Maar er werd bij de totstandkoming misbruik gemaakt van het gebrek aan tijd. Wat een ontwerp van decreet had moeten zijn, ligt hier nu als voorstel voor.

In een dossier als dit mag het beleid niet te snel tewerk gaan. Dit voorstel van decreet is nog niet rijp genoeg om al ten gronde te kunnen worden behandeld. Tijdens de besprekingen in de commissie werd gezegd dat de experimentele werkzaamheden pas in juni 2004 worden afgerond. Daarna moet nog een evaluatie volgen. We beslissen hier over een dossier zonder kennis te hebben van de resultaten van de pilootregio's. Het Vlaams Blok zou dit voorstel van decreet graag beoordelen op basis van wetenschappelijke resultaten. Dit was mogelijk geweest bij aanvang van de volgende regeerperiode.

Ik geef geen kritiek op de pilootregio's en trek niet in twijfel dat er een breed draagvlak is voor dit voorstel van decreet.

In schriftelijke adviezen werd geregeld gevraagd naar een grondige evaluatie van de ervaringen die opgedaan werden in de pilootregio's. Er zijn enkele onbeantwoorde vragen, bijvoorbeeld over het betrekken van de geestelijke gezondheidszorg, over de financiering, over het ontbreken van een preventiekader, over de ondersteuning van gezinnen bij de opvoeding van hun kinderen en over de coördinatie van de hulpverlening.

Het Vlaams Blok vindt dat dit voorstel van decreet onvoldoende werd uitgebouwd en geen antwoord biedt op problemen in de sector. Het voorstel van decreet is bovendien een kaderdecreet dat de volgende minister ruime bevoegdheden geeft. We hebben geen kennis gekregen van de adviezen van de Raad van State en de SERV.

Het Vlaams Blok zal zich onthouden bij de stemming, aangezien we het wel eens zijn met de principes van het voorstel van decreet. (*Applaus bij het VB*)

Minister Adelheid Byttebier : Vanuit de oppositie kwam er een constructieve medewerking aan dit kaderdecreet. Het consolideert de zes punten waarover binnen de sectoren van de integrale jeugdhulp een consensus bestaat. Dit voorstel van decreet moet nog tijdens deze regeerperiode behandeld worden, omdat men anders zes maanden zou moeten wachten. Het experiment loopt reeds enige jaren. Wij vonden het

belangrijk de voorlopige conclusies niet uit het oog te verliezen.

In maart 1999 werd de maatschappelijke beleidsnota Bijzondere Jeugdbijstand goedgekeurd en werden de experimenten in drie pilootregio's opgestart. Deze regio's omvatten 40 procent van de jeugdhulp. Ook andere regio's werden bij het proces betrokken en zijn op de hoogte van de evolutie. Het kaderdecreet moet de hele jeugdhulpverlening omvatten.

Op regionaal niveau wordt de crisishulp georganiseerd en wordt het hulpaanbod beter gespreid. Bestaande diensten maken met elkaar afspraken inzake de organisatie en het bereiken van jongeren. De gerechtelijke jeugdhulp wordt in overeenstemming gebracht met de principes van de integrale jeugdhulp.

Alle adviezen die moesten worden opgevraagd, werden verkregen. De zes sectoren hebben alle stappen samen gezet. Er is geen manipulatie geweest vanuit Brussel.

Er is bereidheid om verder te debatteren, maar de tijdsdruk is een belangrijke factor. De pilootregio's mogen niet in een zwart gat vallen, aangezien er behoefte is aan een integrale jeugdhulp. Het is belangrijk dat het Vlaams Parlement aandacht besteedt aan de evolutie van de besluiten die dit kaderdecreet zullen volgen.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Helsen, mevrouw Van Den Heuvel en de heren Van Duppen en Roegiers betreffende de integrale jeugdhulp.

- *De stemmingen over de amendementen op de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 16 tot en met 25, 28, 29, 46, 47, 48 en 55 en over de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 16 tot en met 25, 28, 29, 46, 47, 48 en 55 worden aangehouden.*
- *De stemmingen over de amendementen tot invoeging van een nieuw artikel 5bis en een nieuw artikel 54bis worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Het amendement op artikel 4 toont aan dat de integrale jeugdzorg, zoals die wordt aanzien in dit voorstel van decreet, niet integraal is. De geestelijke gezondheidszorg wordt hierbij niet betrokken.

- *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Het amendement tot invoeging van een nieuw artikel 5bis handelt over het recht op jeugdhulp. De tekst voorziet in een recht op jeugdhulp binnen de beschikbare middelen. In een apart hoofdstuk wordt dit als een volwaardig recht ingevoerd.

Het amendement op artikel 16 bepaalt dat het werkgebied samenvalt met de politiezones. De zorgregio's zijn hiervoor niet aangepast.

Ons amendement ter invoering van een nieuw artikel 54bis hangt samen met ons amendement op artikel 55. Zonder preventie en jeugdwerk bij dit voorstel van decreet te betrekken kan van integrale jeugdhulp geen sprake zijn. Het voorstel van decreet mag pas in werking treden als dat gerealiseerd is.

De voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Helsen, mevrouw Van Den Heuvel en de heren Van Duppen en Roegiers betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Helsen, mevrouw Van Den Heuvel en de heren Van Duppen en Roegiers betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp.

– *Op artikel 7 werd door de commissie een technische correctie aangenomen.*

– *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Onderwijsgebonden sport

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Nieuwkerke, Ramon en Roegiers betreffende de onderwijsgebonden sport.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Gilbert Van Baelen, verslaggever : Dit voorstel van decreet benadrukt de relatie tussen sport, sportclubs en scholen en wil de samenwerking tussen sport en onderwijs verbeteren omdat veel jongeren na hun schooltijd niet meer aan sport doen.

De aanleiding tot dit decreet zijn enkele maatregelen uit CAO6 en de behoefte aan een constructieve samenwerking. Na de hoorzitting hebben oppositie en meerderheid samen enkele amendementen ingediend over de samenstelling van de Centrumraad, de samenwerking met het hoger onderwijs en het leerplichtonderwijs, garanties voor het personeel en de financiering. Het geamendeerde voorstel van decreet werd uiteindelijk goedgekeurd.

De heer André Denys : Dit voorstel van decreet brengt de sport- en de onderwijswereld samen opdat beide elkaar zouden bevruchten. De verdienste van de stichting Schoolsport is groot, maar organisaties als Bloso hadden het moeilijker in de scholen. Ik dank de oppositie voor haar constructieve houding.

Ik hoop dat we er ooit in slagen het departement Volksgezondheid bij dit voorstel van decreet kunnen betrekken.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Nieuwkerke, Ramon en Roegiers betreffende de onderwijsgebonden sport.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Regionale technologische centra

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Baelen, Van Nieuwkerke, Ramon en De Cock houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 betreffende het onderwijs-XIII-Mozaïek, wat de regionale technologische centra betreft, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : “voorstel van decreet betreffende de regionale technologische centra en houdende noodzakelijke en dringende onderwijsbepalingen”.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De heer Gilbert Van Baelen : Dit voorstel van decreet gaat niet alleen over de regionale technologische centra (RTC's), maar ook over enkele noodzakelijke en dringende onderwijsbepalingen. De nijverheidsscholen zijn door hun financiële toestand niet in staat de technologische ontwikkeling te volgen waardoor de competenties van de afgestudeerden niet altijd meer voldoen aan het door de bedrijven vereiste profiel. In het zogenaamde Mozaïekdecreet werden de RTC's opgericht. Er werden heel wat initiatieven genomen. Zo werden een centrale stage- en een materialendatabank opgemaakt. Veel RTC's werden projectmatig opgericht en namen heel diverse vormen aan.

Iedereen was het eens over de waardevolle rol van de RTC's. Dit voorstel van decreet is bedoeld om gericht te kunnen werken, om het projectmatige te kunnen verlaten, om de efficiëntie te verhogen en om op lange termijn te kunnen werken. De samenwerking wordt geoptimaliseerd. Er zijn financiële garanties voor drie jaar. Op Vlaams niveau wordt voor coördinatie gezorgd.

De heer Gilbert Vanleenhove : CD&V zal dit voorstel van decreet goedkeuren, ook al zullen het volgende parlement en de volgende regering er nog werk aan hebben. De voortgezette opleidingen worden normaal niet gefinancierd, behalve de voortgezette lerarenopleiding. Wanneer de voortgezette lerarenopleiding een banaba (bachelor na bachelor) wordt, dreigt de financiering vanaf 2007 weg te vallen. Het betreft hier immers een outputfinanciering : de financiering wordt bepaald op basis van de afgeleverde diploma's in het voorgaande academiejaar.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet betreffende de regionale technologische centra en houdende noodzakelijke en dringende onderwijsbepalingen.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vandebossche, Vermeulen, Lauwers en Verstraete houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bart De Smet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : De drie volgende voorstellen van decreet hebben te maken met de werkgelegenheid, de personeelsmiddelen en de technische aspecten van de culturele en socio-culturele sector.

Ik zal telkens een kort verslag geven en een aantal opmerkingen maken. Door overmacht was ik niet aanwezig bij de bespreking in de commissie. Ik verontschuldig me ervoor dat ik nu een aantal vragen stel.

Het eerste voorstel gaat over de regularisatie van de DAC-contracten en de aanvullende subsidies voor werkgelegenheid in de culturele sector. De heer Lauwers verwees naar het voornemen in het regeerakkoord om tijdelijke werkgelegenheid zoveel mogelijk te vervangen door reguliere werkgelegenheid.

Het doel van het voorstel is om de specifieke regels van de DAC-regularisering te integreren in de regelgeving van de culturele sector. De gelijkshakeling van statuten en loon in eenzelfde organisatie is niet meer dan rechtvaardig. Ook wordt het mogelijk om een eigen personeelsbeleid te voeren en komt er een forfaitaire premie voor aanvullende werkgelegenheid.

Vooreerst wordt er nog steeds verwezen naar het Museumdecreet maar dat is vorige week door het Erfgoeddecreet vervangen. Daarenboven is het begrip 'musea' anders gedefinieerd in beide decreten. Daarom stellen we voor om in artikel 9 te spreken over musea als bedoeld in het Erfgoeddecreet.

Doordat in artikel 2 niet verwezen wordt naar de sectoren muziek en podiumkunsten, zijn de organisaties niet-erkend of niet-gesubsidieerd en worden de DAC-projecten in die sectoren geregulariseerd vanaf 1 januari 2003. Voorts wordt er voor de aanvullende subsidies niet verwezen naar het in 2005 enige en omvattende Kunstendecreet. Het is evenmin duidelijk of de artikelen 11 en 12 van toepassing zijn op de muziek- en podiumkunstensector. Worden in artikel 13 organisaties bedoeld die op basis van de objectieve parameters uit artikel 12 aangewezen werden ?

Hoewel ik veronderstel dat de bedoeling om de DAC-problematiek te integreren in de geldende culturele regelgeving ook geldt voor de podiumkunsten- en muzieksector, zijn verwijzingen in tal van artikelen verwarrend en bieden geen rechtszekerheid.

Het is evenmin duidelijk waarom de herverdeling van de DAC-middelen met ingang van 2005 gebeurt. De nieuwe beleidsperiodes van het Kunstendecreet starten later en de vervangers van de geregulariseerde DAC'er worden gesubsidieerd tot het einde van de lopende beleidsperiode. Hoe zullen de aanvullende subsidies in de muziek- en podiumkunstensector in 2005 verdeeld worden op basis van decreten die dan niet meer zullen bestaan ?

Ik hoop dat de minister in artikel 12 duidelijker zal maken welke gemeenten in aanmerking zullen komen voor subsidies en wat de omvang is van het contingent. Er zijn immers geen contingenten in het gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplan en cultuurbeleidsplan. Men werkt met enveloppen. Er is nog wat werk vooraleer de sector rechtszekerheid krijgt.

Ik heb principiële bezwaren tegen artikel 12 waar de regering een blanco cheque krijgt om de objectieve parameters vast te leggen op basis waarvan men de contingenten zal bepalen. Ik had liever enkele basisparameters gezien.

Ik zie nog twee uitschuivers. Artikel 17 stelt dat de concrete regelen die in aanmerking moeten worden genomen, worden bepaald per ministeriële rondzendbrief. Ik heb geen idee waarop dit slaat. De minister zal nog heel wat werk hebben om dit te kaderen in een uitvoeringsbesluit. Normaal geeft een uitvoeringsbesluit uitvoering aan een decreet, nu is het noodzakelijk om te begrijpen wat in sommige artikelen van dit voorsteldecreet staat.

De totstandkoming van dit voorstel van decreet is heel moeilijk geweest. Er zijn veel onderhandelingen nodig geweest om een regeling te vinden voor de regularisatie van de DAC-ers en om een correcte verdeling te maken van het aantal DAC-ers waarop organisaties recht hebben. Gezien de beperktheid van het budget is dit heel moeilijk. Ik heb er begrip voor dat de minister dit nog wou afronden in deze regeerperiode, maar ik had dit liever gezien in een sluitend decreet dat ook rechtszekerheid bood. Daarom zullen we dit voorstel van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

Minister Paul Van Grembergen : Vooreerst wil ik benadrukken dat dit voorstellen van decreet zijn.

We zullen een verslag krijgen van de pertinente opmerkingen die u maakt. We zullen de leden van de commissie voor Cultuur hierop een antwoord bezorgen. Waar dit nodig is, zullen we uitvoeringsbesluiten of andere maatregelen nemen.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Vermeulen, Lauwers en Verstraete houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Vermeulen, Lauwers en Verstraete betreffende de toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : De indieners hebben toegelicht dat dit voorstel van decreet kadert in de toepassing van het VIA-akkoord in de sociaal-culturele sector. Het gaat dus meer concreet over sociaal-cultureel werk, jeugdwerk, deeltijdse vorming, de Rand, volkscultuur, amateur-kunsten, archief- en documentatiecentra, en steunpunten.

In 2001 en 2002 stelde het Sociaal Fonds voor het Sociaal-Cultureel Werk de middelen ter beschikking om deze VIA-akkoorden uit te voeren. Door dit voorstel van decreet krijgen de decretaal erkende organisaties hun middelen rechtstreeks van het departement Cultuur. Voor de niet-erkende organisaties blijft het Sociaal Fonds verantwoordelijk voor de uitbetaling van de middelen.

Er werden vooral vragen gesteld over de doelstellingen van de bepalingen van artikel 7 en over de interpretatie van artikel 8. In de commissie werd een amendement ingediend om de zware boekhoudkundige verplichtingen die vervat waren in artikel 7, te schrappen. Dit amendement werd unaniem aanvaard. Over de interpretatie van artikel 8 gaf de minister in de commissie een verduidelijking.

Aansluitend bij mijn verslag wil ik nog opmerken dat de uitbetaling van de subsidies die voortvloeiden uit de VIA-akkoorden, niet zo vlot is verlopen. De laattijdigheid heeft veel problemen veroorzaakt bij de organisaties. Ik heb zelfs klachten gekregen van de werkgeversfederaties van het sociaal-cultureel werk en van de vakbonden. Het ziet er ook niet naar uit dat de streefdatum voor de uitbetaling, namelijk 15 mei, zal

worden gehaald. Deze sector beschikt niet over een ruime buffer om bepaalde personeelskosten te prefinancieren. Een stipte betaling is dus erg belangrijk.

De Jeugdraad en het FOV hebben ook gevraagd om een administratieve vereenvoudiging van de uitvoering van dit decreet, bijvoorbeeld door de toepassing van een éénloketsysteem.

Deze twee principiële kwesties laten me niet toe dit voorstel goed te keuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vandenbossche, Vermeulen, Lauwers en Verstraete betreffende de toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Wijziging van het decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Lauwers, Vandenbossche, Verstraete en Vermeulen houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : Dit voorstel van decreet wil de brugpensioenregeling voor de oudere werknemers in de vormingsinstellingen regelen. Dit voorstel vloeit voort uit de reorganisatie van de socio-culturele sector en meer bepaald de vormingsinstellingen.

Er werden zoveel mogelijk transfermogelijkheden gecreëerd voor het betrokken personeel. Mensen die toch uit de boot vallen, kan men dankzij dit voorstel van decreet het statuut van bruggepensioneerde verlenen. De organisaties kunnen aldus op een personeelsvriendelijke wijze de overgang maken. De minister benadrukte dat deze regeling geen doel op zich is, maar verbonden is met de hervorming. Het is steeds de bedoeling geweest de hervorming te laten rusten op de schouders van de bestaande werknemers, ongeacht hun leeftijd. De subsidiëring van een mogelijke CAO voor brugpensioen is beperkt tot die werknemers die moeten overgaan tot een andere organisatie. De regeling geldt niet voor de werknemers van organisaties die gewoon verder werken. De minister benadrukte nog dat de subsidieregeling alleen geldt voor de werknemers die in 2004 aan de voorwaarden voldoen.

Ik ben in deze getroffen geweest door een e-mail van de werkgeversfederatie Sociaal-cultureel werk. Het heeft heel veel tijd gevraagd om deze regeling uit te werken. Nochtans kwam men hiermee tegemoet aan een afspraak die sinds lang was gemaakt, namelijk dat de hervorming van het sociaal-cultureel werk voor de werkgevers op een pijnloze manier zou gebeuren. Ik zou willen vragen deze e-mail aan het verslag toe te voegen indien dit mogelijk is.

Dan wil ik nog enkele opmerkingen maken bij de inhoud van dit voorstel van decreet. Vooreerst heb ik problemen met het feit dat men spreekt over bejaarde werknemers.

De meest fundamentele kritiek is het feit dat men de regeling beperkt tot het personeel van de vormingsinstellingen en tot degenen die in 2004 aan de voorwaarden voldoen. In 2005 zullen zich immers

dezelfde problemen voordoen.

Met verbijstering heb ik de eerste beslissing gezien van de beoordelingscommissie. Binnen de werksort Bewegingen, die de werksort Diensten vervangt, werden 31 van de 52 aanvragen niet langer weerhouden, zodat ze geen enkele subsidie meer zullen ontvangen.

Het gaat hier onder meer om De Wakkere Burger, de Vlaamse Vereniging Autisme en Toemeka, een organisatie voor mentaal gehandicapten. Veel van die organisaties zijn bezig met heel specifieke problemen, al werken ze misschien niet professioneel genoeg volgens de beoordelingscommissie. Toch vrees ik dat bepaalde mensen in de kou zullen staan indien deze organisaties verdwijnen.

De Wakkere Burger heeft jarenlang getracht om burgerzin bij te brengen. Dit kan nu niet verder bestaan. Ik doe een beroep op de kennis van de minister in dit alles.

Ik reken erop dat, als de minister een IVA opstelt voor de socio-culturele sector, hij een raadgevend comité samenstelt met vertegenwoordigers van het werkveld. De band tussen de administratie en het werkveld moet immers behouden blijven. De minister mag alles regelen met een gewoon besluit. Het parlement heeft geen inspraak meer. De meerwaarde van een dergelijk comité is echter immens groot.

Waarom heeft men dit beperkt tot de instellingen ? Men weet immers nu al dat men bij de bewegingen en de instellingen geconfronteerd zal worden met problemen. Door de hervormingen vallen een aantal mensen uit de boot. Probeer dan toch, binnen de bestaande regelingen, een oplossing uit te werken. De hervormingen hadden geen bloedbad voor ogen. Zorg er dan ook voor dat het geen bloedbad wordt. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Lauwers, Vandenbossche, Verstraete en Vermeulen houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Integratie van kunstwerken

Aanvatten van de bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Sauwens houdende integratie van kunstwerken in gewestwegen en aanhorigheden.

Dit voorstel van decreet werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 21 april 2004 heeft de heer Sauwens verzocht het voorstel van decreet op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 55, punt 7 en 61, punt 3 van het reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer André Denys : Ik ben een tegenstander maar ik wens de bespreking aan te vatten. Ik ben geen vragende partij maar ik wil me democratisch opstellen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik beschik niet over een mandaat om dit voorstel van decreet toe te lichten.

De heer Luc Van den Brande : Het gaat hier om een voorstel van decreet zonder naam.

De voorzitter : Dit voorstel van decreet is afkomstig van de heer Sauwens. Hij heeft een brief geschreven om het rechtstreeks in de plenaire vergadering van vandaag of morgen te laten behandelen. We zouden proberen om vandaag onze agenda af te handelen. Ik kan natuurlijk de bespreking ook openen en vaststellen dat de indiener niet aanwezig is.

De heer Gilbert Vanleenhove : Impliceert dit ook dat er morgen niet over dit voorstel gestemd wordt ?

De voorzitter : Als ik de bespreking open, wordt er morgen over dit voorstel gestemd. In dat geval kan de heer Sauwens morgen nog altijd een stemverklaring afleggen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dit is de meest elegante oplossing.

De voorzitter : Er heerst dus unanimiteit over de aanvang van de bespreking. De indiener van het voorstel is niet aanwezig. We leggen het voorstel morgen ter stemming voor. De indiener kan dan nog een stemverklaring afleggen.

Minister Paul Van Grembergen : In de commissie werd al uitvoerig geantwoord op de door de heer Sauwens aangebrachte argumenten. Dit heeft uiteindelijk tot een verwerping geleid. Ik vraag dan ook dat dit voorstel van decreet niet aanvaard wordt.

De heer André Denys : Ik betreur dat de indiener niet aanwezig is. Vier jaar geleden heeft de VLD, met een bijna volledige unanimiteit, een voorstel van resolutie ingediend waarbij we vroegen dat men de kunstwerken zou als het ware zou integreren. De regering maakt hier werk van.

Ik vind het niet noodzakelijk dat men hier opnieuw regels wenst in te voeren. Men verwijt paars-groen voortdurend dat het nieuwe regels invoert. Met dit voorstel van decreet zouden precies nieuwe regeltjes ingevoerd worden. Wat de regering uitvoert, wil men nu precies met dit voorstel gaan reglementeren.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wil de voorzitter danken voor de voorgestelde regeling. Dit is een heel correcte oplossing. Na een korte stemverklaring kan er over dit voorstel van decreet gestemd worden.

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel van decreet van de heer Sauwens houdende integratie van kunstwerken in gewestwegen en aanhorigheden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bart De Smet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Sauwens houdende integratie van kunstwerken in gewestwegen en aanhorigheden.

– *De stemming over de artikelen wordt aangehouden.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Controle van de verkiezingsuitgaven

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer De Batselier houdende regeling van de controle van de verkiezingsuitgaven en de herkomst van de geldmiddelen voor de verkiezing van het Vlaams Parlement.

Dit voorstel wordt rechtstreeks in plenaire vergadering behandeld.

De algemene bespreking is geopend.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer De Batselier houdende regeling van de controle van de verkiezingsuitgaven en de herkomst van geldmiddelen voor de verkiezing van het Vlaams Parlement.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

Oprichting van een Vredesinstituut

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Roegiers, Lauwers, Bex en De Cock houdende oprichting van een Vredesinstituut bij het Vlaamse parlement.

De heren Freddy Sarens en Peter De Ridder, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Jan Roegiers : Aan het begin van de eenentwintigste eeuw bevindt de wereld zich in een crisis. De val van de Berlijnse Muur maakte een einde aan de Koude Oorlog. De Oost-Westdiscussies en de bewapeningswedloop hebben plaats gemaakt voor de wereldwijde bedreiging van het terrorisme. Verder zijn er nog overal aanslepende oorlogen.

Oorlogsgeschut haalt het nog steeds van diplomatie en plaatst de politieke wereld voor voldongen feiten. Ook op andere terreinen is de wereld in volle beweging. De Oost-Westtegenstelling werd vervangen door een toenemende ongelijkheid tussen Noord en Zuid. De permanente onderontwikkeling en de schijnbare uitzichtloosheid in vele derdewereldlanden houden een reëel gevaar voor destabilisatie in.

Na de Amerikaanse inval in Irak en de spanningen in het Midden-Oosten stelt men vast dat vrede voor vele mensen geen vanzelfsprekendheid meer is. Hoewel de meerderheid van de Vlamingen oorlogen enkel van televisie kent, kwamen in de periode van de oorlogsdreiging tienduizenden de straat op om bezorgdheid te uiten.

Al die elementen leidden tot onzekerheid en twijfel maar ook tot boeiende uitdagingen en kansen : kansen op duurzame vrede en hedendaagse internationale structuren, gericht op daadwerkelijke samenwerking. Een Vredesinstituut kan hiertoe een bijdrage leveren.

De regionalisering van de wapenhandel maakte dat Vlaanderen een unieke kans kreeg om iedereen te tonen dat een actief vredesbeleid een belangrijke beleidskeuze is. Ondanks het scepticisme dat hierover bestond en bestaat, bewijst Vlaanderen hiermee dat het een beleidsbreuk kan realiseren.

Ik wil een overzicht van dertig jaar politieke en andere verzuchtingen geven. Het eerste was het voorstel van decreet betreffende een interuniversitair studiecentrum voor de polemologie dat op 10 mei 1973 onder andere door de heren Van Hoorick, Coens, Vanackere, Jorissen, Boel en Bascour ingediend werd. Dit voorstel kreeg geen gunstig onthaal.

Verder waren er een aantal privé-initiatieven van onder meer het Interdiocesaan Pastoraal Beraad en de Dinsdagavondgroep om respectievelijk tot meer interuniversitaire samenwerking te komen en de oprichting van een 'Internationaal Vredesonderzoekscentrum' te komen. Beide initiatieven bleven zonder gevolg.

In 1980 diende de heer Coppieters een wetsvoorstel tot oprichting van een parlementaire vredescommissie in. Op 12 oktober 1982 werd een wetsvoorstel tot oprichting van een Belgisch Vredesfonds en van een Belgisch Instituut voor Vredesonderzoek door mevrouw Demeester- De Meyer en de heren Swaelen, Colla, Thys en Anciaux ingediend. Ook hier is niets van gekomen.

Dit voorstel werd in 1988 grotendeels overgenomen in het wetsvoorstel van de heren Coveliers, Anciaux en Caudron en mevrouw Maes. In 1992 werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een wetsvoorstel tot oprichting van een Belgisch Vredesinstituut ingediend. In 2001 ten slotte dienden de dames Drion en Laenens een wetsvoorstel in ter oprichting van een Centrum voor preventie van conflicten. Van al deze voorstellen werd er nooit een gerealiseerd.

Het voorliggende voorstel van decreet houdt, in een amendement dat de oorspronkelijke tekst verfijnt, rekening met de hoorzittingen en het advies van de Raad van State. Toch behoudt het Vredesinstituut zijn viervoudige opdracht. Naast zijn documentaire opdracht en zijn voorlichtingsopdrachten zal het ook een onderzoeksopdracht moeten vervullen. Daarbij zullen zowel wetenschappelijk onderzoek als actualiteit aan de orde zijn ; het instituut zal hierin bijgestaan worden door een achtkoppige Wetenschappelijke Raad uit binnen- en buitenland. Deze raad zal jaarlijks een evaluatieverslag aan het Vlaams Parlement overmaken. De vierde opdracht van het Vredesinstituut is een adviesopdracht. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan de kritiek op de federale Wapenwet van vorig jaar : de parlementsleden zullen advies kunnen geven bij een exportaanvraag. Dit advies is niet bindend, maar de regering zal verplicht worden tot motivatie indien zij het naast zich neerlegt.

Spirit vindt dit een zeer belangrijk voorstel. Vlaanderen is al te vaak het slagveld geweest van Europese conflicten. Wellicht is dat de reden van de grote vredeswil van de Vlamingen.

Dit Vredesinstituut is een belangrijk antwoord op de wil van Vlaanderen om bij te dragen tot de ontwikkeling van een hoge ethische standaard. Het moet navorsers in hun intellectuele, morele en sociale vorming aanmoedigen. Ik dank iedereen die ertoe bijgedragen heeft dat dit voorstel van decreet tot stand kwam. Wij hopen dat de schermutselingen en achterhoedegevechten naar aanleiding van wapenexportlicenties met de oprichting van het Vredesinstituut tot het verleden behoren.

De heer Luc Van den Brande : De mensen die mee aan de basis liggen van dit voorstel van decreet wil ik feliciteren. CD&V is altijd overtuigd geweest van het belang van een vredesinstituut. Wil Vlaanderen zijn autonomie verder verdiepen moet het kijken wat in de wereld gebeurt, en moet het niet een confrontatie maar een ontmoeting met anderen aangaan. Vrede is het erfgoed van hen die voor een gemeenschap van waarden staan.

CD&V heeft zich in de commissie bij de stemmingen onthouden, omdat de huidige tekst nogal wat afwijkt van het oorspronkelijke voorstel dat het Vredesinstituut een adviserende rol toebedeelde in de procedure voor het verlenen van vergunningen voor wapenexport. Van het begin af hebben wij erop gewezen dat de koppeling van dit instituut aan de besluitvorming binnen de Vlaamse regering nefast zou zijn. De academici steunden ons hierin. Zij beaamden dat zulks de besluitvorming en de natuur, de inhoud en de opdracht van het Vredesinstituut niet ten goede zou komen.

De amenderingen zijn dan ook ingediend om te vermijden dat het instituut zich rechtstreeks in het politieke debat en de besluitvorming mengt. Daardoor komen de onafhankelijkheid en de geloofwaardigheid van zijn onderzoek immers in het gedrang.

Tijdens de laatste commissievergadering werd slechts één amendement besproken, waarin de bevindingen van de hoorzittingen en van Pax Christi tot uiting kwamen. Het is belangrijk gehoor te geven aan deze actoren uit de samenleving. Pax Christi speelde overigens een belangrijke rol in een aantal buitenlandse relaties, niet alleen in conflictpreventie, maar ook in projecten van samenlevingsopbouw in landen van Centraal-Europa.

Een vredesinstituut kan een belangrijke rol spelen in een beleid van conflictpreventie en -beheersing. CD&V was niet voor de defederalisering van de wapenexport, omdat daardoor de conflictpreventie en -beheersing enerzijds en het uitreiken van vergunningen anderzijds totaal los van elkaar komen te staan. Dat is een contradictie.

Veel zal afhangen van de wijze waarop het instituut zijn opdrachten vervult. Die zijn zeer uitgebreid. Maar als alles prioritair wordt, is niets nog prioritair. Er zal dus een zorgvuldige opbouw van de werkzaamheden moeten gebeuren.

In de commissie werd veel aandacht besteed aan de adviesopdracht, vooral wat de wapenexportvergunningen betreft. Het is goed dat er gesproken wordt over een lijst van situaties waarin het advies van het Vredesinstituut wordt gevraagd. Het is essentieel dat het Vredesinstituut werkt aan de uitbouw van betrouwbare informatie over de doelgebieden van de wapenexport. Niet alleen de feitelijke toestand maar ook de regionale en landelijke trends moeten daarin aan bod komen. Het Vredesinstituut zal dus behoefte hebben aan regionale specialisten. De Vlaamse administratie heeft deze informatie nodig, omdat zij politiek advies verstrekt over wapenexportvergunningen, en zij daarvoor vandaag nog steeds afhankelijk is van een overgangsregeling tussen de federale en de Vlaamse regeringen.

Het is jammer dat men de uitbouw van het Vredesinstituut deels overlaat aan de federale administratie. Welke knowhow bouwt de eigen Vlaamse administratie op? Het functioneren van het Vredesinstituut steunt nochtans op de adviezen die de Vlaamse administratie kan geven.

Het Vredesinstituut brengt verplicht advies uit over decreten inzake internationale akkoorden tussen Vlaanderen en partnerlanden. Dit advies wordt gevoegd bij de ontwerpen van goedkeuringsdecreten. Men moet ervoor zorgen dat de normale behandeling niet in het gedrang komt. Ik ben blij dat verschillende achterstallige verdragen nog werden afgehandeld.

Hoe zal het parlement functioneren tijdens de volgende regeerperiode? Het Vredesinstituut kan niet enkel gekoppeld worden aan discussies over wapenexportvergunningen. Het instituut heeft een buitengewoon brede bevoegdheid en situeert zich binnen het algemene Vlaamse buitenlands beleid. Bij het begin van de volgende regeerperiode moet men beslissen hoe men omgaat met de internationale betrekkingen. Conflictbeheersing en vredesopbouw zijn daarbij essentieel.

Artikel 2 van dit voorstel van decreet geeft opdrachten aan het Vredesinstituut inzake polemologie, sociale defensie, wapenbeheersing, wapenhandel, vredeseconomie, vreedzame conflictbenadering en internationale samenleving. Het Vlaams buitenlands beleid is meer dan het verzorgen van public relations.

Tijdens de hoorzittingen viel op dat er een grote knowhow was bij academici en NGO's. Deze berg van informatie moet geïntegreerd worden in het Vredesinstituut. Het opstarten van dit instituut moet met grote zorgvuldigheid gebeuren. Europese Vredesinstellingen hebben genoeg tijd genomen om hun werking op een degelijke wijze op te bouwen.

CD&V staat achter dit initiatief en zal dit voorstel van decreet goedkeuren. (*Applaus*)

De heer André Denys : De VLD is enthousiast over dit geamendeerde voorstel van decreet omdat ethische belangen werden verzoend met economische belangen.

Het Vredesinstituut heeft vier doelstellingen, namelijk documenteren, wetenschappelijk onderzoek uitvoeren, de bevolking voorlichten en advies geven over vredesvraagstukken. De amendementen halen de VLD over

de brug. Zij zorgen ervoor dat het gegeven advies niet bindend is. De VLD maakt een onderscheid tussen een wetenschappelijk voorbereidend instituut en het beleid. De werking van het Vredesinstituut wordt bovendien niet langer verbonden aan individuele dossiers. De VLD vindt dat het ontwikkelen van een algemene visie een gezondere basis geeft.

De samenstelling van de raad van bestuur is evenwichtig. Hij bestaat uit leden van het Vlaams Parlement, leden van de Vlaamse Interuniversitaire Raad, leden van de vredesorganisaties en vertegenwoordigers van de SERV.

Persoonlijk ben ik er geen voorstander van dat er een bijkomende parlementaire instelling wordt opgericht. Op budgettair vlak is dit een verzwarend element voor de werking van het parlement.

De VLD zal het voorstel van decreet goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor de Vrede en Geweldpleging bij het Vlaams Parlement.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

In-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en materieel

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Sols, Glorieux en Roegiers betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie.

De bespreking is geopend.

De heer Luc Van den Brande : Het is niet slecht dat er een reflectieperiode wordt voorgesteld, maar het is evident dat zolang er geen eigen decretale wetgeving is, de federale wetgeving geldig blijft. Wat voegt dit voorstel dan toe aan het debat ?

In de commissie werd afgesproken dat we zouden reflecteren, maar in welke mate is een reflectie van een jaar essentieel voor de inhoud van het voorliggende voorstel van resolutie ?

De voorzitter : In de commissie werd afgesproken een reflectieperiode van een jaar in te lassen om tweemaal de tussenrapportering en eenmaal het jaarlijks verslag te kunnen inzien. De verschillende fracties vonden dat de federale regelgeving onduidelijk was, maar wisten evenmin wat er in de tussentijdse rapporten dan wel moest worden opgenomen.

De heer Luc Van den Brande : Ik begrijp de logica achter het voorstel. Maar het is spijtig dat het enkel ondertekend werd door de meerderheidspartijen.

Wat wij hebben behandeld, is in feite de eerste uitvoering van de in 2003 gewijzigde wet van 1991. Er is dus

inderdaad nog geen referentiekader. Maar dat neemt niet weg dat, indien er een consensus kan groeien op Vlaams vlak over een decreet, men dat niet met een jaar hoeft uit te stellen.

We zullen morgen onze houding ten aanzien van het voorstel van resolutie bepalen.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

De brand in de oude cokesfabriek Marly

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Tobback betreffende de brand in de oude cokesfabriek Marly in Neder-Over-Heembeek.

De bespreking is geopend.

De heer Frans De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Mensenrechten in Algerije

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren De Cock, Platteau, Vandebossche, Ramon, Sarens en Loones betreffende de mensenrechten in Algerije en de toepassing van de clausule omtrent de mensenrechten in het EU-associatieverdrag met Algerije.

De bespreking is geopend.

De heer Freddy Sarens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Dirk De Cock : Dit voorstel van resolutie plaatst een aantal kanttekeningen bij de associatie tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije. Samen met enkele parlementsleden en vertegenwoordigers van de Liga van de Rechten van de Mens heb ik Kabilïë bezocht.

Deze Algerijnse landstreek telt zeven tot acht miljoen Berbers. Zij willen hun identiteit en cultuur beschermen, vragen onderwijs in hun eigen taal en politieke vertegenwoordiging zonder daarbij de staat Algerije in vraag te stellen. De officiële Algerijnse instanties wekken de indruk dat het Berbers erkend wordt, maar die erkenning is heel beperkt. In de lente van 2001 werd actie gevoerd waarbij 124 mensen zijn omgekomen. De inwoners van Kabilïë zitten gekneld tussen de Algerijnse staat en de islamitische extremisten, terwijl zij zich heel westers gedragen.

Omdat ik zelf heb kunnen vaststellen dat de mensenrechten in Kabilïë met voeten getreden worden, is dit voorstel van resolutie belangrijk. We moeten hun duidelijk maken dat we de situatie nauwgezet in het oog houden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik sluit me aan bij de heer De Cock. Met dit voorstel van resolutie maken we onze belofte waar om aandacht te vragen voor de situatie in Kabilïë.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Opnemen van Balkanlanden op de lijst van prioritaire landen

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van Dijck, Van den Brande, Platteau, Hostekint, Ory en Roegiers betreffende het opnemen van de Balkanlanden op de lijst van prioritaire landen voor het buitenlands beleid.

De bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Luc Van den Brande : Gezien de evoluties in bepaalde delen van de Balkan is het goed dat deze landen opgenomen worden op de lijst van prioritaire landen.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Vlabinvest

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en mevrouw Heeren betreffende uitbreiding en aanpassing van de werking van Vlabinvest teneinde betaalbaar wonen in de Vlaamse Rand te garanderen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Ann De Martelaer, verslaggever : In dit voorstel van resolutie vragen mevrouw Becq en mevrouw Heeren om Vlabinvest te behouden als onafhankelijke organisatie, om het werkingsgebied uit te breiden, om voorkeurecht toe te kennen en om de financiële middelen te verhogen.

Na bespreking heeft de meerderheid samen met de indieners amendementen ingediend. De missie en het werkgebied van Vlabinvest worden verruimd. Voorts vragen we de Vlaamse regering Vlabinvest het voorkeurecht gekoppeld aan een grond- en pandenbeleid toe te kennen. De Vlaamse regering moet Vlabinvest de opdracht geven erfpacht te stimuleren. Ten slotte vragen we meer financiële middelen en een verdeelsleutel.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Het Vlaams Blok zal dit voorstel van resolutie goedkeuren. We hadden de indruk dat de Vlaamse regering met haar studie Vlabinvest wou onderbrengen in een gedifferentieerd regionaal woonbeleid. De specifieke situatie in de Rand vereist evenwel een specifiek beleid dat rekening houdt met de verdringing, de verfransing en de vervreemding. Dit voorstel van resolutie komt op tijd want door de uitbreiding van de Unie worden 8.000 nieuwe eurocraten verwacht.

Wij betreuren dat ons amendement werd verworpen om het herkomstgebied uit te breiden tot heel Vlaanderen. Wij zullen dit voorstel van resolutie goedkeuren omdat het een aantal zaken naar voren schuift waar wij ons achter kunnen scharen.

Mevrouw Sonja Becq : Wij hebben dit voorstel van resolutie ingediend omdat jongeren die in deze regio zijn groot geworden er geen betaalbare woning meer vinden. Een andere reden is de verfransing van de regio. Tijdens de hoorzitting had men het vooral over het woonbeleid en de hoge prijzen. Aan het Nederlandstalige karakter werd weinig aandacht besteed. Wij willen de werking van Vlabinvest versterken. Voorts willen we het werkingsgebied uitbreiden omdat de prijzen in de andere randgemeenten even hoog zijn. We zijn blij met de steun van de meerderheid voor dit voorstel van resolutie. Dat vergroot de kans dat het uitgevoerd wordt

tijdens de volgende regeerperiode.

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Ecologische modulering van de verkeersbelasting

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Malcorps en van den Abeelen betreffende de ecologische modulering van de verkeersbelasting.

De bespreking is geopend.

De heer Etienne Van Vaerenbergh, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.
De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL

Wijziging van het reglement

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van de heer De Batselier tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de controle van de verkiezingsuitgaven betreft.

Dit voorstel tot wijziging van het reglement wordt rechtstreeks in plenaire vergadering behandeld.

De algemene bespreking is geopend.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van de heer De Batselier tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de controle van de verkiezingsuitgaven betreft.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VERZOEKSCRIFTEN

Uitstapregeling voor onderwijzers

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de uitstapregeling voor onderwijzers geboren in 1947.

De heren Lucien Suykens en Luc Martens, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Illegale toepassing van de stedenbouwwetgeving door openbare besturen

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de illegale toepassing van de stedenbouwwetgeving door openbare besturen

De heer Jef Van Looy en Johan Malcorps, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

De indiener heeft al een aantal relevante opmerkingen geformuleerd bij het verslag. Dit verzoekschrift is in de commissie inderdaad te snel behandeld om ons zomaar aan te sluiten bij de conclusies. Daarom stel ik voor om aan de ombudsman te vragen om dit opnieuw te bekijken en desgevallend een advies te geven over decreets- of reglementswijzigingen.

Mevrouw Ann De Martelaer : We hadden een aantal opmerkingen willen geven. We vinden ook dat dit verzoekschrift meer aandacht moet krijgen.

De voorzitter : Het is beter om de ombudsman eerst het dossier te laten behandelen. Dan kan het verzoekschrift opnieuw behandeld worden. Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Landbouwbedrijven in waardevol agrarisch gebied

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende landbouwbedrijven in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De heer Jef Van Looy en Johan Malcorps, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Toelage aan werkende moeders die hun kinderen thuis opvoeden

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende het verlenen van een sociaal-pedagogische toelage aan werkende moeders die hun kinderen thuis opvoeden.

Mevrouw Erna Van Wauwe en mevrouw Marijke Dillen, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Klachten over Kind en Gezin

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende klachten ten aanzien van Kind en Gezin.

De heer Carlo Daelman en mevrouw Sonja Becq, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Integrale jeugdhulp

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift betreffende de integrale jeugdhulp.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Erna Van Wauwe, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Gemeentelijke volksraadplegingen

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid over het verzoekschrift betreffende de reglementering inzake gemeentelijke volksraadplegingen.

De heer Bart De Smet, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Cis Schepens, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Gemeentelijke waarborg bij een bouwvergunning

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid over het verzoekschrift betreffende de inning door gemeenten van een waarborg bij het afleveren van een bouwvergunning.

Mevrouw Dominique Guns en de heer Bart De Smet, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Financiering van het hogescholenonderwijs

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de financiering van het hogescholenonderwijs.

De heren Julien Demeulenaere en Jos De Meyer, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Bevoegdheidsconflicten en (re)organisatie van brandpreventie

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift betreffende de bevoegdheidsconflicten tussen de federale en Vlaamse aspecten van brandpreventie en de (re)organisatie van de Vlaamse aspecten van brandpreventie.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : De heer Dirk Holemans, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Naric Vlaanderen

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de bevoegdheden van Naric Vlaanderen.

Mevrouw Veerle Heeren, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Dirk De Cock, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Attesten voor vrijstelling van gewestelijke belastingen

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende attesten uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid die geldig zijn voor het aanvragen van vrijstelling van gewestelijke belastingen.

De heren Erik Matthijs en Jos Bex, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Gediplomeerde redders in zwembaden voor aquagym en therapiebaden

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over de verzoekschriften betreffende de aanwezigheid van een gediplomeerd redder in zwembaden voor aquagym en therapiebaden.

De heer Erik Matthijs en mevrouw Dominique Guns, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Doorzenden van verzoekschriften naar de bevoegde overheid

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift betreffende het doorzenden van onontvankelijk verklaarde verzoekschriften naar de bevoegde overheid.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : Voorlopig verbindt de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken zich ertoe om de verzoekschriften over federale bevoegdheden zelf door te verwijzen naar Kamer en Senaat en dat ook mee te delen aan de indieners. De formele procedure start dan pas in de andere assemblee.

We vragen ook dat er een protocol afgesloten wordt met Kamer en Senaat voor de doorverwijzing van verzoekschriften waarvoor een andere assemblee bevoegd is. In dat protocol moeten ook waarborgen staan voor de schorsing van de termijnen en tegen hetodeloze rekken van de behandelingstermijnen.

De voorzitter : De heer Sven Gatz, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Ik stel voor de agenda van de plenaire middagvergadering van morgen aan te vullen met de met redenen omklede moties van de heren Boutsen en Van Goethem en van de heer Sauwens tot besluit van de op 29 april 2004

- 1° door de heer Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de Limburgse reconversiemanager en het hefboomrapport voor de Limburgse reconversie;
- 2° door de heer Boutsen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, over de prioriteitennota van de Limburgse Reconversiemanager. (*Instemming*)

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 21.23 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

André Moreau, Francis Vermeiren : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt : buitenslands ;

Veerle Heeren : ambtsverplichtingen ;

Niki De Gryze : familieverplichtingen.

